

Proceedings of the Third Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Second General Election under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 9 a.m. on Friday, the 21st March, 1958.

PRESENT

Shri Dev Kanta Borooah, B.A., LL.B., Speaker in the Chair, the nine Ministers, the two Deputy Ministers and Seventy-three Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

(Starred Question No. 81 standing in the name of Shri Hareswar Goswami was not put and answered as the questioner remained absent).

Permit for Public Carrier and Stage Carriage in the district of Cachar

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] asked :

*82. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) What is the number of public carrier and stage carriage permit already granted in the district of Cachar ?
- (b) What is the number of Scheduled Caste permit holders in each case ?
- (c) Whether this figure covers the reserved percentage of the Scheduled Caste ?
- (d) If not, why ?

- (e) Whether it is a fact that no member from the Scheduled Caste was nominated to the Cachar R. T. A. to look after the interest of the said community though it was a practice to nominate one Scheduled Caste member since the formation of the Board?
- (f) Whether Government propose to nominate now at least one member from the Scheduled Caste for the interest of the backward community?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister)
replied :

82. (a)—The number of permits are—

Public Carriers	167
Stage Carriages	192
(b)—Public Carriers	15
Stage Carriages	20

(c)—No such reserved percentage for Scheduled Caste has been fixed in matter of settlement of M. V. permits. But preference is given to applicants belonging to the Scheduled Caste Community.

(d)—Does not arise.

(e) & (f)—At present there is no member belonging to the Scheduled Caste Community in the R. T. A., Cachar but Government have decided to nominate one early.

Shri ABDUL HAMID CHOUDHURY (Karimganj-South) : What is the number of Muslim Permit Holders in Karimganj Subdivision ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : I want notice.

Pay of Secretaries of Rural and Primary Panchayats

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) asked :

*83. Will the Minister-in-charge of the Rural Development Department be pleased to state—

- (a) Whether Government are aware that the Secretaries of the old Panchayats are getting Rs.25 as their pay and the Secretaries of the recently formed Panchayats are drawing Rs.50 as their pay per mensem ?

- (b) If so, whether Government will be pleased to state reasons for this discrimination ?
- (c) Whether Government are aware that this invidious distinction in pay creates a great discontentment among those who are getting only Rs.25 per month ?
- (d) If so, whether Government propose to remove this distinction immediately ?
- (e) If not, why not ?

†**Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister-in-charge of Rural Development)** replied :

83. (a)—Under Section 2(j) of the Assam Rural Panchayat Act, 1948 the word “Panchayat” means a Rural Panchayat established under Section 3. If the hon. Member means this the answer is in the negative.

If the hon. Member, however, refers to Secretaries of Primary Panchayats the answer is yes.

(b), (c) & (d)—The Secretaries of the Primary Panchayats were being paid at Rs.25 per month. The Planning Commission however allotted funds at the rate of Rs.50 per month for the Primary Panchayats established after 1954-55. The pay of the old Primary Panchayat Secretaries was to be borne by the State Government. The question of raising their pay also to Rs.50 per month is under consideration of Government.

(e)—Does not arise.

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৪৮ চনৰ পঞ্চায়ত আইনৰ ২ ধাৰাৰ (এক) উপধাৰা মতে “পঞ্চায়ত” শব্দৰ অৰ্থ আইনৰ ৩ ধাৰা মতে স্থাপিত হোৱা গাঁও পঞ্চায়তক বুজায়। মাননীয় সদস্য ডাঙৰীয়াই গাঁও পঞ্চায়তৰ কথা স্মৰিছেনে, প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ কথা স্মৰিছে ? যদি গাঁও পঞ্চায়তৰ কথা স্মৰিছে তেনে হলে এই সম্বন্ধে চৰকাৰৰ জনা নাই।

কিন্তু মাননীয় সদস্যই প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ চেক্ৰেটাৰীৰ কথা যদি স্মৰিছে তেনে হলে হয়, চৰকাৰ সেই বিষয়ত অবগত।

(b), (c) আৰু (d)—প্ৰথমিক পঞ্চায়তৰ চেক্ৰেটাৰী সমূহক মাহিলি ২৫ টকাটক দিয়া হয়, কিন্তু পৰিকল্পনা আয়োগে ১৯৫৪-৫৫ চনৰ পিচত অৰ্থাৎ ২য় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত

প্রাথমিক পঞ্চায়ত চেক্রেটাৰী সমূহৰ বেতনৰ নিৰ্দিষ্ট ৫০ টকাকৈ ধৰি পুঞ্জি দিছে। সেই কাৰণে নতুন চেক্রেটাৰী সকলে ৫০ টকা হিচাবে পাইছে। পূৰ্বণি প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ চেক্রেটাৰী সকলৰ বেতন বাজ্জিয়ক চৰকাৰৰ পুঞ্জিৰ পৰা দিয়া হয়। এওঁ লোকৰ বেতন ৫০ টকাকৈ বঢ়াবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ বিবেচনাধীনত আছে।

(e)—এই প্ৰশ্ন নাই।

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) : কোন চনৰ পৰা প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ চেক্রেটাৰী সকলক ৫০ টকাকৈ দিয়া হৈছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Rural Development) : ১৯৫৬ চনৰ পৰা দিয়া হৈছে।

Shri DURGESWAR SAIKIA : তেনে হলে এই যে নতুন চেক্রেটাৰী সকলক ৫০ টকা দিছে আৰু পূৰ্বণি চেক্রেটাৰী সকলক ২৫ টকা দিয়ে, তাৰ দ্বাৰা পঞ্চায়তৰ উদ্দেশ্য সকল হোৱাত বাধা হব বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে ভাবেনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : সেই কাৰণেই কোৱা হৈছে কথাটো চৰকাৰৰ বিবেচনাধীনত আছে।

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi) : মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে যে ডিব্ৰুগড় মহকুমাত প্ৰায় সকলো বিলাক চেক্রেটাৰীয়ে এতিয়াও ২৫ টকাকৈহে পাই আছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৫৬ চনত যি সকলক নিয়োগ কৰা হৈছে সেই সকলে ৫০ টকাকৈ পাইছে, কিন্তু তাৰ আগৰ সকলেহে ২৫ টকাকৈ পাই আছে।

Shri MAHIKANTA DAS (Barchalla) : ১৯৫৬ চনৰ পৰা ৫০ টকাকৈ দিয়া হৈছে তাৰ আগৰ বিলাকৰ বাণৰ নিমিত্তে চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন আছে বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে, মই জানিব খোজো ইয়াৰ সিদ্ধান্ত হওঁতে আৰু কিমান দিন লাগিব ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : অতি সোনকালে ইয়াৰ ব্যৱস্থা হব বুলি ভাবো।

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari) : গাওঁ পঞ্চায়তৰ চেক্রেটাৰী বিলাকে কিমান দৰমহা পায় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কব পাৰিবনে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : গাওঁ পঞ্চায়তৰ চেক্রেটাৰী বিলাকে ৭৫—১০০ টকা পায়।

Shri RANENDRA MOHAN DAS (Karimganj-North) : ২৫ টকা আৰু ৫০ টকা এই যে দুই বৰ্গৰ বেতন হয়েছে এটা কি ভুলেৰ জন্য হ'লো ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Rural Development) : এইটো ভুলৰ কাৰণে হোৱা নহয়। Planning Commission এ ১৯৫৫ চনত অনুমোদন কৰা মতে ১৯৫৫ চনৰ পিচৰ পৰা নিয়োগ হোৱা চেক্ৰেটাৰী সকলে বৰ্দ্ধিত হাবে পাইছে।

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) : Planning Commission এ নতুন চেক্ৰেটাৰী সকলৰ কাৰণে ৫০% বুলি অনুমোদন কৰিছে, কিন্তু পুৰণি সকলৰ বিষয়ে একো অনুমোদন কৰা নাছিল নে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : পুৰণি চেক্ৰেটাৰী সকলৰ ক্ষেত্ৰত বাজ্জিক চৰকাৰে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল, সেই কাৰণে এতিয়াও বাজ্জিক চৰকাৰেই কৰিব লাগিব।

Shri LALIT KUMAR DALEY [Moran (Reserved for Scheduled Tribes)] : পুৰণি পঞ্চায়ত চেক্ৰেটাৰী সকলৰ case টো চৰকাৰৰ বিবেচনাধীনত আছে বুলি কৈছে, যদি তেওঁলোকক দিয়াৰ সিদ্ধান্ত হয়, তেতিয়া হলে তেওঁলোকে সেইটো, ৫৬ চনৰ পৰা পাবনে ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief (Minister)) : এই বৈষম্যটো অবাঞ্ছনীয় হৈছে, যিমান সোনকালে পৰা যায় ইয়াক দূৰ কৰিব লাগিব। কিন্তু কোন তাৰিখৰ পৰা দিব লাগিব সেইটো বিবেচনা কৰিব লাগিব, কিয়নো তাত টকা পইচাৰ কথা আছে।

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur) : মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে যে কোনো পুৰণি চেক্ৰেটাৰীয়ে কোনো ঠাইত ৫০% টকা পাইছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : এতিয়ালৈকে কোনো পুৰণি চেক্ৰেটাৰীয়ে ৫০% টকাটক পোৱা নাই।

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar) : প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ চেক্ৰেটাৰী বিলাকৰ দৰমহা চৰকাৰে দিয়ে নে কোনে দিয়ে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : টকা আদি পঞ্চায়ত বিলাকক দি দিওঁ।

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari) : প্ৰাথমিক পঞ্চায়তৰ চেক্ৰেটাৰী নিয়োগ হোৱাৰ ১ বছৰৰ ভিতৰতে পঞ্চায়তে টকা নাই বুলি তেওঁলোকৰ বহুতকৈ খেদি দিছে বুলি চৰকাৰে জানে নে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : তেনে খবৰ চৰকাৰে পোৱা নাই।

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi) : মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰোনে—যে যিবিলাক পঞ্চায়ত চেক্ৰেটাৰী নিয়োগ কৰা হয়, তেওঁলোকৰ যোগ্যতা বিচাৰ কৰি নিয়োগ কৰা হয় নে নহয় ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Rural Development): হয়, তেওঁলোকৰ যোগ্যতা বিচাৰ কৰা হয়।

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi): এইটো কথা মন্ত্রী মহোদয়ে জানেনে যে subdivision বিলাকত বহুত non-matric secretary আছে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: হয়, যোগ্যতা অনুসৰি কিছুমান under matric মানুহকো দিয়া হৈছে।

Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla): বৰ্দ্ধিত দৰমহা ১৯৫৬ চনৰ পৰা নিদিলে অন্যায় নহব নে ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: বিষয়টো চৰকাৰৰ বিবেচনাধীনত আছে।

Shri GIRINDRA NATH GOGOI (Sibsagar): মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ে স্বীকাৰ কৰিছে যে চেফ্টেটাবলী বিলাকৰ দৰমহাৰ বৈষম্য হৈছে, মই জানিব পাৰোনে যে তাৰ বাবে চৰকাৰৰ কামৰ বৈষম্য হোৱা নাই ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: হয় হৈছে, এই বৈষম্য দূৰ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে বিবেচনা কৰিছে।

UNSTARRED QUESTIONS

(To which replies were laid on the Table).

Fire Damage at Lalabazar in Hailakandi Subdivision

Shri GOURI SHANKAR ROY (Katlicherra) asked :

287. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) Whether any representation was received by him about fire damage at Lalabazar in Hailakandi Subdivision which occurred in 1957 ?

(b) If so, what relief has been given to the fire victims ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

287. (a)—Yes, one representation from Shri Gouri Shankar Roy, M. L. A.

(b)—Cash dole at the rate of Rs.50 (Rupees fifty) per family was issued to the affected 11 families.

Shri GAURISANKAR ROY (Katlicherra): इन क्षतिग्रस्त लोगों को ऋण देने के लिए कोई व्यवस्था की गई है या नहीं ?

Shri HARESWAR DAS: There was only one applicant who got Rs. 1,500 as loan.

Acquisition of Zamindaris

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj) asked :

288. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) Whether the temple properties under Zamindary System have been acquired by the Government along with the abolition of Zamindary ?

(b) If so, what arrangements have been made by the Government for daily Pujas after the acquisition ?

(c) Whether it is a fact that the Pujas and occasional ceremonies have very badly been neglected in almost all temples in the Goalpara District after the Acquisition of Zamindary ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

288. (a)—Lands, if any, dedicated to temples have been acquired along with the parent estates. But the temples along with the land on which they are situated have not been acquired.

(b)—Perpetual annuity is given for this purpose as provided in the State Acquisition of Zamindaris Act.

(c)—It is not a fact, annuities and grants are provided for various temples.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI : Whether Government are aware of the fact that Satrasal Satra under Gauripur in the district of Goalpara has not been given annuity in spite of repeated prayers ?

Shri HARESWAR DAS : This is not correct because Gauripur Estate was acquired one year after Parbatjuar and Bijni Estates. So when a comparison is made between Parbatjuar, Bijni and Gauripur it appears that Gauripur has not been

neglected in the matter of annuity to the temples. Annuity has been sanctioned for Satrasal.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI: (Golakganj)
It may be sanctioned now but has not been paid.

Shri HARESWAR DAS (Minister Revenue): It is the compensation officer who ascertains and adjusts this amount. After a final compensation statement is published by the compensation officer, the annuity is paid.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari): With regard to (b), to whom the perpetual annuity is made?

Mr. SPEAKER: Order, Order, next question.

Assam Acquisition of land for Flood Control and Prevention of Erosion Act, 1955

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURI (Nalbari-East) asked:

289. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

- (a) The total number of families deserving compensation of lands, houses and trees for construction of marginal embankments of Pagladiya, Ghogra, Nona, Baralia and Puthimari rivers in Kamrup District with amount of compensation payable to them?
- (b) The number of families mentioned above to whom compensation was paid showing the total amount of compensation paid?
- (c) The number of families mentioned above to whom compensations have not yet been paid?
- (d) Whether Government are aware that as a result of construction of marginal embankments mentioned above thousands of bighas of fertile cultivated lands have been rendered waste at a time when food situation is deteriorating?
- (e) Whether Government are aware that hundreds of families were rendered homeless on construction of the marginal embankments mentioned above?

- (f) Whether it is a fact that compensation mentioned above has not been paid to majority of the poor and flood-affected owners who lost their lands for over four years ?
- (g) Whether it is a fact that only a few families were favoured with loans of Rs.300 each for shifting their residences outside the embankments out of a large number of deserving families ?
- (h) Why Government have failed to fulfil the assurance given from time to time on the floor of the Assembly by the Chief Minister and other Ministers for early payment of compensation of lands, houses and trees in such circumstances ?
- (i) What definite steps Government propose to take to make payment of compensation mentioned above within March 1958 with additional compensation for the period of non-payment ?
- (j) Whether Government propose to provide the people thus affected with Government waste lands ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

289. (a) to (c)—Total number of Pattadars deserving compensation for land acquired under the Assam Acquisition of Land for Flood Control and Prevention of Erosion Act, 1955 is 3197. Compensation was assessed only in case of 836 Pattadars and of these part compensation of Rs.34,858·25 n. p. was paid only to 198 Pattadars and for the remaining 2361 Pattadars no compensation has been assessed yet.

(d)—No. Cultivated land is not rendered waste by construction of the Marginal Embankments.

(e)—Some families had to remove their houses due to construction of embankments.

(f)—Yes.

(g)—No, as many as 1341 families were given rehabilitation loan of Rs.300 each.

(h)—The delay in the payment of compensation is due to the fact that the embankments were constructed by amicable arrangement with the land owners without formally acquiring the land. When acquisition proceedings were subsequently started the land acquisition staff found considerable difficulty in assessing the compensation as houses, etc., had already been removed. The land acquisition staff also made a mistake in assessing compensation for trees and crops as under the Land Acquisition Act though no separate compensation is payable for trees and crops under the Assam Acquisition of Land for Flood Control and Prevention of Erosion Act, 1955 under which these proceedings were started. After part payment of compensation as indicated above the Public Works Department objected to the assessment on this ground.

(i)—The assessment of compensation is now under revision and it is expected that compensation in some cases will be paid soon if the people do not object to compensation under the 1955 Act.

(j)—Instructions have already been given to District Officers to provide these people with Government waste land where available.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURI (Nalbari-East : (a) How could these Bunds be erected without wasting cultivated and homestead lands, when there were no Sarkari lands available for the purpose ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : The question was whether cultivated lands have been rendered waste and the answer is—No. Cultivated land is not rendered waste by construction of the marginal embankments. I may add that these Bunds pass over possibly private men's land but cultivated land has not been made waste.

Shri LALIT KUMAR DALEY [Moran (Reserved for Scheduled Tribes)] : Is it inside or outside the embankment?

Shri HARESWAR DAS : It must be outside the embankment.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURI : Are Government aware that large tracts of lands have been silted up and rendered waste?

Shri HARESWAR DAS : Yes, that I myself saw.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURI (Nalbari-East) : (g) Will Government enquire whether many families are yet to be issued the loans of Rs. 300 each for removal of their home-steads?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : The report is that all these families, *i.e.*, 1341 in number, have got the loan.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURI : Will Government enquire into that?

Shri HARESWAR DAS : Yes, I shall do that.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palashbari) : Whether the compensation has been paid under the Land Acquisition Act or under the Drainage and Embankment Act?

Shri HARESWAR DAS : That is clear from the reply at (h). Some anomalies have been committed.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURI : Whether Government are aware that marginal embankments of the rivers were constructed before the Flood Control and Prevention of Erosion Act, 1955 came into operation and in that case how it is proposed to give retrospective effect to 1955 Act in those cases where embankments were constructed before the operation of the Act?

Shri HARESWAR DAS : The answer is—yes, that was an irregularity.

(Unstarred Question No. 290 standing in the name of Shri Khagendra Nath Nath was cancelled as the questioner's election was declared void by the Election Tribunal).

Murder at Sirpur P.G.R. in Samabari Mouza

Md. MATLEBUDDIN (Dalgaon) asked :

291. Will the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that some person or persons have been murdered recently in the Samabari Mouza due to a dispute on some land?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

291.—Yes, four persons were killed in a rioting due to some dispute over land at Sirpur Professional Grazing Reserve in Samabari Mauza.

Md. MATLEBUDDIN (Dalgaon): What actions have been taken by Government to find out the real culprits in this connection?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): A case under Sections 148/149/302/325 I. P. C. was registered and investigation is in progress. 85 suspects belonging to both parties have been arrested in this connection so far.

Mahmora Road Section II under Sibsagar Subdivision

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) asked :

292. Will the Minister-in-charge of P. W. D. be pleased to state—

(a) Whether the remaining 2 miles of Mahmora Road Section II under Sibsagar Subdivision were taken over as decided in the Road Communication Board, held on 8th May, 1956 ?

(b) If so, why works were not done in 1956 ?

(c) Whether it is a fact that works on the said portion was done by the Dibrugarh Subdivision ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) for **Shri DEBESWAR SARMAH [Minister, P.W.D. (Roads and Buildings Wing)]** replied :

292. (a) & (b)—No. The remaining 2 miles of Mahmora Ali Section II as recommended by the Road Communication Board, held on 8th May, 1956 could not be taken up due to funds being limited. The Board recommended taking up of 6 roads within the allocated sum of Rs. 2,04,000 meant for Sibsagar Subdivision, But, the amount allocation was inadequate to take up all these roads, and accordingly, three projects including Mahmora Road Section II, out of the six roads had to be left out in the hope of including it in a subsequent programme of Rs.40 lakhs under Petrol Tax Fund.

The proposal was accordingly placed before the Assam Road Communication Board, held on 10th December 1956 (for the purpose of drawing up 40 lakhs Programme) and the Board was requested to give it a special consideration. But the Board recommended taking up of two other roads, viz., Bhojo-Sonari Road and Haripara Ali, instead of this one.

(c)—No.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মই জানিব পাবোনে এই মহমবা বাস্তাটো কিমান দীঘল আৰু কোন চনত P. W. D. এ এই বাস্তাটো লৈছিল ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue): মহমবা আলিটো ২'০৬ মাইল দীঘল আৰু আগেয়ে যিটো আলি লৈছিল সেইটো ইয়াত নাই।

Shri DURGESWAR SAIKIA: এই আলিটো 'বদবৰ্ডএ' লোৱাৰ পিচত ডিব্ৰুগড়ৰ ঠিক একে নামৰ আন এটা আলিলৈ ইয়াৰ কাৰণে মঞ্জুৰী কৰা টকা divert কৰি নিয়া হোৱা নাই নে ?

Shri HARESWAR DAS: একে নামৰ তেনে কোনো আলি দেখা নাযায়। আগৰ যিটো আলিৰ কথা প্ৰশ্ন কৰোঁতাই refer কৰিছে সেই তাৰিখত ৬টা বাটা লোৱাৰ কথা আছিল। কিন্তু পিচত December মাহৰ মিটিঙত মহমবা আলিটো বাদ দিলে আৰু নগা আলি আদি ললে। কাৰেই সেই নামৰ একে আলি দেখা নাযায়।

Shri DURGESWAR SAIKIA: আগৰ গড়কাপ্তানী মন্ত্ৰীৰ অফিচত চীফ ইঞ্জিনিয়াৰে কৈছিল যে এই আলিৰ থ্ৰাণ্ট ডিব্ৰুগড়লৈ লৈ যোৱা হল। এই কথা সঁচানে ?

Mr. SPEAKER: Order, order, was it in the floor of the House ?

Shri DURGESWAR SAIKIA: In the Minister's chamber, Sir.

Mr. SPEAKER: I think you will have to put a separate question for that.

Arms and ammunition Shop at Tinsukia

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) asked :

293. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that there is an arms and ammunition shop at Tinsukia and within the family of the proprietor and his brother there are 7 guns, one revolver and one stick gun ?
- (b) Whether it is a fact that some of the licences are distributed in the names of wife, son and sister of the brother of the proprietor of the arms shop ?
- (c) Whether it is a fact that one of the owners of these guns in his family is a minor boy and student of a secondary school of the town ?

(d) What is the number of cartridges allowed under each of these licences ?

(e) The number of cartridges purchased by them against each licence for the last 5 years and how they have used them ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister)
replied :

293.(a)—Yes. There are 4 D.B.B.L. guns, 2 rifles, one revolver and one stick gun in the family of Shri A. Subhan, an Arms and Ammunition Dealer and his brother Shri A. Rahman of Tinsukia.

(b)—One D.B.B.L. gun license is in the name of Shri A. Rahman's daughter and another gun license is in the name of his son.

(c)—Yes.

(d) & (e)—

Name of licensees	License Nos.	Number of cartridges allowed annually	Number of cartridges purchased during last 5 years, <i>i.e.</i> , from 1953-1957	Remarks
1. Rafiqul Haque 5589-XVI	500 cartridges 50 balls	352	} All these cartridges were used in games.
2. A. Rahman 6231-XVI	300 cartridges 50 balls	85	
3. Do. 6212-XVI	500 cartridges 50 balls	200	
4. Do 5981-XVI	50 cartridges	Nil	
5. Asma Khatun 6185-XVI	550 cartridges	25	
6. A. Subhan 4252-XVI	500 cartridges 50 balls	544	
7. Do. 5686-XVI	500 cartridges	250	
8. Do. 6269-XVI	50 cartridges	50	

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) : Who used all the cartridges issued in the name of the minor boy, Sir ?

Shri BIMALA PRASAD CHLIHA (Chief Minister) : With regard to the minor boy, I am actually waiting for the confirmation whether the boy was made a retainer on 12th June 1956 or whether on that date he was a minor or not. I am still waiting for the confirmation.

Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla) : Why so many guns—about 8 in number—were issued to one single family Sir ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : They are two brothers. It may be, I am not quite sure, that for the protection of the ammunition shop, the local authorities desired to issue more guns. I shall look into this matter, Sir.

Shri RADHA KISHAN KHEMKA (Tinsukia) : एक ही परिवार में दो लोगों को बन्दूक की लाइसेंस दी गयी है। हमारे जिले में ऐसे बहुत से वैकरस और कान्ट्रेक्टरस हैं जिन्होंने बन्दूक की लाइसेंस के लिये आवेदन किया है। किन्तु क्या कारण है कि इन्हें लाइसेंस नहीं दी गयी है ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : अलग अलग case के कारण अलग अलग हो सकते हैं। इसलिये साधारण तौर पर इस सवाल का जवाब देना मुश्किल है।

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA : Whether Asma Khatun, a porda nashin lady, also went out for game to consume a certain number of cartridge ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : It may be that she also went out for shooting. As we know, ladies also now-a-days go for shooting. (*laughter*).

Transport in monopolised routes in Assam

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) asked :

294. Will the Chief Minister be pleased to state—
- (a) The number of Transport vehicles in different monopolised routes in the State ?
 - (b) What is the income from each of the routes and expenditure on the routes, year by year, since 1955 ?

(c) How many employes of different categories are employed in each of these routes ?

(d) At what intervals the vehicles are served and what is the average age of these vehicles ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

294. (a)—563 *vide* details attached in annexure 'A' of the statement placed on the Library Table. (Please *see* Library Register No. s. 4).

(b)—Shown at annexure 'B' of the statement placed on the Library Table. (Please *see* Library Register No. s. 4).

(c)—2,226 *vide* details in annexure 'C' of the statement placed on the Library Table. (Please *see* Library Register No. s. 4).

(d)—For new vehicle servicing is done after completion of 300 miles and subsequently at 1,250 miles of service after that servicing is done at the completion of every 2,500 miles as prescribed by the different manufacturers. For the purpose of depreciation the life of a vehicle is taken to be four years in case of cars and other petrol vehicles, and six years in case of diesel oil Vehicles.

The age of these vehicles is given in annexure 'D' and 'E' of the statement laid on the Library Table. (Please *see* Library Register No. s. 4).

Vehicles carrying coal from Shillong to Gauhati

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) asked :

295. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) What is the number of vehicles that carry coal from Shillong to Gauhati ?

(b) How many vehicles carry coal to Gauhati at the average ?

(c) Whether the vehicles carry any article on their return trips to Shillong ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

295. (a)—130.

(b)—115.

(c)—Ordinarily No. Occasionally Forest produces are allowed to be carried. It has, however been decided to give loads to these coal trucks on their return trips from Gauhati to Shillong and this decision will be implemented shortly.

Shri RADHIKA RAM DAS (Palasbari): With regard to question 295, may I know whether it is a fact that all these vehicles belong to two or three persons ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA: Out of the total number of permit holders, two or three may have number of vehicles, Sir.

Shri CHATRASING TERON (Mikir Hills—West: Reserved for Scheduled Tribes): Has the Government any information that although in appearance there are so many permit holders; but actually this is monopolised by a few persons ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA: Government is not aware of it, Sir. I do not think it is monopolised by two or three persons. Some of them about two parties I suppose have got a large number of vehicles and the rest have one or two vehicles each. If the hon. Member could assist us by giving some materials with regard to these information, I shall be very grateful.

Mr. SPEAKER: With regard to starred question No. 81, Sri Goswami authorised Sri Birendra Kumar Das to put supplementaries ;—he is also absent.

Chief Minister's correction of the reply given to a supplementary question to unstarred question No. 285 asked by Maulavi Nurul Islam

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA: Before we proceed to the next item of the Agenda, I want to correct the reply to a supplementary question given by me in respect of unstarred question No. 285, yesterday. The hon. Member was not audible, therefore, I gave a different reply. His

question was (b) "How many cases have been detected and tried for overloading?" My reply was "I don't think any case has recently been tried with regard to violation of speed restriction.", I am very sorry for this and it so happened because he was not audible. With regard to the question of overloading, I would request the hon. Member to table a separate question.

Mr. SPEAKER: I hope with improvement of accoustics the hon. Members will be audible. The Leader of the House has, I think, given a very good example of Ministerial aptitude in the House. If there in an incorrect reply given by any Ministers in the House, the hon. Member may bring it to the notice of the House so that it may be corrected by the Minister concerned. That is the practice in the Lok Sabha.

General Discussion of the Budget

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, কালিৰ বক্তৃতাত মই উল্লেখ কৰিছিলো বাজেটৰ টকা কেনেকৈ খৰচ কৰা হয় আৰু সেইবিষয়ে কেইটামান উদাহৰণো দাঙি ধৰিছিলো। পিচে আজি সময় পোৱাত এটা অঙ্ক কৰি পালো যে অধিক শস্য উৎপাদনৰ নিমিত্তে যি জলসিঞ্চন ব্যৱস্থা কৰা হয় তাৰ বাবে শিৱসাগৰ মহকুমাৰ নিমিত্তে যোৱা বছৰ ৫৯ লাখ ৫২ হেজাৰ টকা ধৰা হৈছিল। কিন্তু সেই টকাৰ মাত্ৰ ১৬ লাখ দহহেজাৰ টকাহে ব্যয় কৰিব পাৰিলে।

(A voice—কোন তাৰিখত?)

এই বছৰ অৰ্থাৎ—অহা ৩১ মাৰ্চৰ ভিতৰত।

তাৰ পিচত আৰু এটা কথা কওঁ যে এই সদনত যিবোৰ প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হয় আৰু বাজেট গ্ৰহণ কৰা হয় তাৰে কিছুমান item বাদ দিব পৰা ক্ষমতা বিভাগৰ খুচিমতে আছে বুলি মোৰ বিশ্বাস নহয়। বাজেট গ্ৰহণ হোৱাৰ পিচত Road Building আৰু Embankment Drainage বিভাগে বেলেগে খৰচৰ হিচাপ দিছিল, কিন্তু আন বিভাগ যেনে—শিক্ষা, সমবায় আদিয়ে খৰচৰ কোনো হিচাপ দিয়া নাই। কিন্তু দেখা গল যে Roads and Buildings বিভাগে যি দৰে হিচাপ দিছিল সেইদৰে যি কাম কৰিব নোৱাৰিলে তাকো এই বছৰ দেখুৱাইছে। এই বিভাগে এই সদনৰো মৰ্যাদা বক্ষা কৰিছে বাবে ধন্যবাদ দিছো। কিন্তু Embankment and Drainage বিভাগে কিছুমান item ১৯৫৭ চনত ধৰি এইবছৰ বাদ দি সম্পূৰ্ণ অন্যায় কৰিছে আৰু এই সদনৰো মৰ্যাদা ক্ষুণ্ণ কৰিছে। তাৰ ভিতৰত হয়তো কব পাৰো যে কেন্দ্ৰৰ পৰা মঞ্জুৰী পোৱা নাই। কিয়? মন্ত্ৰী সকল দিল্লীলৈ গৈ থাকে আৰু তাত জোৰ দিলে কিয় মঞ্জুৰী নিদিব? এই বিভাগে ১৯৫৭ চনৰ বাজেটত ধৰা ২৪ লাখ ৮৫ হাজাৰ টকাৰ হিচাপ এই বছৰ দিয়া নাই। কিয় দিয়া নাই? বিভাগীয় গুৰিয়ালে নিৰ্দেশ দিছেনে মন্ত্ৰী মহোদয়ে নিৰ্দেশ দিছে? নে এই সদনে অনুমোদন দিছে? এই সদনে কেতিয়াও অনুমোদন কৰা নাই, তেন্তে, কেনেকৈ ডিপাৰ্ট-মেন্টে বাদ দিব পাৰিছে কাৰ হুকুমত?

আমাৰ দেশৰ স্বাধীনতাৰ আগতে পণ্ডিত নেহৰুৱে কৈছিল যে দেশৰ অগ্ৰগতিত বিসকল লোকে বাধা প্ৰদান কৰে, সেই সকলক ফাচি দিব লাগে আৰু স্বাধীনতা পালে সেই লোকসকলক তেনে ব্যৱস্থাই কৰা হব। আজিও যিবিলাক মানুহ

দেশান্তকবোধশূন্য হৈ চুৰি কৰি দেশৰ উন্নতিত বাধা দিয়ে, তেওঁলোকৰো সেই শাস্তি হব লাগে। বাজেটত টকা খকাস্বহেও বহুতো অত্যাৱশ্যকীয় আঁচনি নকৰিলে; সেই লোকসকলকো উপযুক্ত শাস্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা হব লাগে।

যোৱা বাজেটত ৫,৯৫,০০০ টকা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দক্ষিণ পাৰে ডিহিংমুখৰ পৰা দিচাংমুখলৈ এটা Dyke নিৰ্মান কৰাৰ কাৰণে ধৰা হৈছিল...

There is provision for construction of a dyke on the south bank of the Brahmaputra from Dihingmuckh to Desangmukh.

ইয়াৰ কাৰণে ৫,৯৫,০০০ টকা যোৱা ১৯৫৭-৫৮ চনৰ বাজেটত ধৰিলে—কিন্তু এই বাজেটত তাৰ কোনো নাম গন্ধই নাই। অথচ সেই কামো যোৱা বছৰ কৰা নহল এতিয়া কয়.....

Therefore the question of constructing the dyke from Dihingmukh to Desangmukh does not arise. Only the remaining portion from Tengapani to Desangmukh is to be completed.

গতিকে যদি কামেই নহয় সেই টকা যোৱা বাজেটত কিয় ধৰিছিল? আৰু যদি টকা নহল তেন্তে এই বছৰো নধৰিলে কিয়? স্কীমটো অনাৱশ্যকীয় বুলিটো ধৰা নাছিল।

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Flood Control, etc.): I think the particular project is named in a particular area. Therefore, if any portion of the project is to be completed the name remains the same.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মই যিটো বুজিছো সেইটোহে কৈছো; যদি ভুল হৈছে মাফ কৰিব। মোৰ Embankment and Drainage ৰ বিষয়ে আৰু বহুতো কবলগীয়া আছে। আজি সেইবিলাক মই নকওঁ। যেতিয়া সেই বিষয়ে Demand for Grants আহিব, তেতিয়া বহলাই ক'ম আৰু Speaker মহোদয়ে যাতে কবলৈ সুবিধা দিয়ে এতিয়াই অনুবোধ জনাই খলো।

কাম ঠিকমতে নহলে Embankment and Drainage মন্ত্ৰীবো বদনাম আৰু এম এল এ সকলৰো বদনাম আৰু ৰাইজৰ ক্ষতি।

আমি দেখিছো যে Embankment and Drainage ৰ মানুহবিলাক য'ত কাম হব লাগে সেই ঠাইলৈ নাযায়। গতিকে যি টকা খৰচ য'ত হব লাগে তাত খৰচ নকৰি বহু ক্ষেত্ৰত কম আৱশ্যকীয় ঠাইতে খৰচ কৰে। যি কাম হয়, তাতো অনেক দুৰ্নীতি আছে। গতিকে বাজেটত ধৰা টকাত তাৰো উদাহৰণ ভুৰি ভুৰি আছে। কামত খৰচ কৰিছে বুলি কব নোৱাৰো। যি হওক মই বাজেটৰ বিষয়ে আৰু দুই এটা কথা কওঁ।

Roads and Buildings আৰু E & D ৰ টকা বিলাক যেনেকৈ বাজেটত অলপ পৰিপাতিকৈ দেখুৱা হৈছে, ঠিক তেনেকৈ Medical, Education আদি সকলো বিভাগৰ টকা বিলাকৰ খৰচ বিলাক ফহিয়াই দিয়াটোকে আমি বাঞ্ছা কৰো। বাজেটত দেখিছো যে Departmental Head বিলাক আৰু চেক্ৰেটাৰী বিলাকৰ

দৰমহা দিওঁতে কিমান খৰচ হয়, details দিয়া নাই। কিন্তু তলৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ কাৰণে কেনেধৰণে খৰচ হ'ব তাৰ বাজেটত details দেখুৱাইছে। যদি details দিয়ে তেন্তে সকলোৰে দিব লাগে—নিদিলে কাৰো দিব নালাগে। অৱশ্যে চৰকাৰে ক'ব পাৰে, pay scale অত দিয়া আছে যদি সেয়েই হয় তেন্তে কাৰণ দেখাব নালাগিছিল। নহলে সেইবোৰ ক্ষেত্ৰত আৰু সেই কালে একেবাৰে অজ্ঞ হৈ থাকিব লগীয়া হয়।

তাৰ পিচত আৰু এটা কথা কও যে যিখিনি টকা চৰকাৰে খৰচ কৰিব খোজে সেই টকাখিনি সময় মতে খৰচ কৰিব লাগে তাকে নকৰি বছৰৰ শেষলৈ পেলাই থলে সেই টকা খৰচ কৰাৰ কোনো উপায় নাথাকে।

উদাহৰণ স্বৰূপে মই Educationৰ Building Grantৰ কথা কও। সেই টকা আগতে নিদি মাৰ্চৰ শেষলৈ থৈ দিছে। এতিয়া মঞ্জুৰ কৰিলেও সেই টকা কোন-দিনা Bill কৰি নি কাম কৰিব? সেই টকা ফলত Lapse হৈ যাব। ঠিক তেনেকৈয়ে আমাৰ চৰকাৰৰ কান বিলাকত খৰচ কৰোঁতে একেবাৰে পিচলৈ পেলাই থোৱাটো অন্যায়।

সেই কাৰণে মই কও যে যি দিয়া হয় তাক সময় মতে দিব লাগে। আমাৰ কামৰ সুবিধা হয়, যদি টকাটো চেপ্তেম্বৰ বা অক্টোবৰত পোৱা যায়। এই গ্ৰাণ্ট বিলাক সময় মতে কিয় দিয়া নহয়? ইয়াৰ কাৰণ হল সকলো কথাই ছিলঙৰ পৰা হয়। ইয়াৰ পৰা ডেপুটি ইন্স্পেক্টৰ বা ইন্স্পেক্টৰৰ। অফিচ পায় মানে সময় যায়। গতিকে চৰকাৰে সকলো ক্ষমতা ইয়াতে নাৰাখি বিকেন্দ্ৰীকৰণ কৰিব লাগে। তেতিয়া কাম বিলাক সহজতে হ'ব। যেনে কুটিৰ শিল্পৰ টকা পঞ্চায়ত বিলাকক দি শিক্ষা বিভাগৰ টকা Inspector আৰু Deputy Inspector ক দি কাম বিলাক সময় মতে সমাধা কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। ক্ষমতা শিলঙতে খামোচ মাৰি ধৰি থাকিব নালাগে।

তাৰ পিচত ভাড়া মৰা Private গাৰীবিলাকৰ ওপৰত Tax বহোৱাৰ লাগে। তেনে গাৰী অন্ততঃ ১,০০০ আছে, Private কৰি ৰাখিছে। কিন্তু সুবিধা মতে সদায় ভাড়া মাৰে। এনে গাৰী বহুতো আছে। চাহ বাগিছা, তেলপুং কলিয়েৰী আদিৰ যিবিলাক মাটি আছে তাৰ উৎপন্ন বহুত বেচি সেই অনুপাতে তাৰ খাজনা বৃদ্ধি কৰি আমাৰ ৰাজহ ভৰাৰ লাগে।

সৰহ শস্য উৎপাদনৰ কাৰণে মই কেইটামান পৰামৰ্শ দিব খোজে।

(১) আমাৰ Agriculture Officer বেচি কৰিব লাগে অৰ্থাৎ Field অত (ডেমনষ্ট্ৰেটৰ, ইন্স্পেক্টৰ আদি) (২) Community Project বিলাকত যিবিলাক Demonstrator আছে, তেওঁলোকৰ কাম বহুতো। গতিকে কৃষিবিভাগৰ কামটো তেওঁলোকৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ ভৰসা কৰিলে সৰহ শস্য উৎপাদনত বাধাহে জন্মিব। প্ৰজেক্ট বিলাকৰ পৰা কৃষি বিভাগৰ ডেমনষ্ট্ৰেটৰ বিলাক উঠাই দি ভাল কৰা নাই গতিকে প্ৰতি পঞ্চায়ত আৰু প্ৰজেক্ট বিলাকতো এতিয়া কৃষি বিভাগৰ ডেমনষ্ট্ৰেটৰ দিব লাগে। (৩) উন্নয়ন পৰিকল্পনাৰ কাৰণে যথেষ্ট মাটি আঁচটিয়াটক ৰাখি, তাৰ বাহিৰে অকনো মাটি এনেয়ে পেলাই নঠৈ তাক Settle কৰিব লাগে। উদাহৰণ হিচাবে বাগিছাৰ মাটি, চৰকাৰী মাটি অনাৱশ্যকীয় গ্ৰেজিং মাটিও Subdivisional Officer আৰু Deputy Commissioner বিলাকে আইনৰ বেমেজালিত পৰি মাটি বিলাক বিতৰণ কৰিব নোৱাৰে। মই কও Revenue Manual খন সংস্কাৰ কৰি হলেও এই কাম কৰিব লাগে। আৰু তাৰ বাবে অন্ততঃ এবছৰ বা ডেবছৰৰ এটা Target কৰি ল'ব লাগে। নহলে বে দখল হৈ অশান্তি হৈ ৰাইজ হাৰা শান্তি হৈছে আৰু ফলত সৰহ শস্য হোৱাত বাধা জন্মিছে।

Shri GIRINDRA NATH GOGOI (Deputy Minister, Community Projects): Sir, the point raised by my hon. Friend Shri Saikia is that in Community Projects areas the Demonstrators have been taken away. But in the Budget Speech of the Finance Minister at page 8 it is stated—

—“.....Under these schemes individual targets have been fixed for Gram Sevaks and Agricultural Demonstrators. The Community Projects Department is engaged in enlarging the coverage of the Community Development and National Extension Block”.

Then either Shri Saikia is not correct or the Finance Minister's statement is not correct.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মই জানো কাৰণ মই দুটা project ৰ মেম্বাৰ।

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture): Sir, the position is this that the village level workers do the same type of work as a Demonstrator is expected to do so far as agricultural production side is concerned.

Shri DURGESWAR SAIKIA: (৪) আৰু এটা কথা হৈছে এই যে মঠাউৰি বান্ধিছে। কিন্তু তাত Irrigation ৰ কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। ফলত বহুত ঠাইত কোনো খেতিয়েই হোৱা নাই। সেই কাৰণে মই কও যে যি ঠাইত মঠাউৰি বন্ধা হয় তাত লগে লগে Irrigation Test Relief Work ও যাতে হয় তেনে এটা আঁচনিৰ মাজেৰে সকলো কাম হব লাগে। অৰ্থাৎ সাৰৰ দ্বাৰা সেই ঠাই একেলগতে খেতিৰ বাবে উপযুক্ত হয় আৰু চৰকাৰৰ টকাও সদব্যৱহাৰত লাগে।

(৫) এইবাৰ বহুত মানুহৰ গৰু মহ মৰিছে। সেই মানুহ বিলাকক গৰু মহ কি নিবলৈ ঠিক সময়ত টকা দিব লাগে; নহলে তেওঁবিলাকৰ খেতি কৰাত বৰ অসুবিধা হব। মানুহ বিলাকে একেবাৰতে গোটেইখিনি টকা আদায় কৰিব নোৱাৰে; সেইকাৰণে দীঘলীয়া সময় বান্ধি দিয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত লওক।

(৬) ভাল সঁচ, ভাল সাৰ ঠিক সময়ত দিব লাগে।

(৭) Adhjar Act আৰু Tenancy Act ৰ বাবে Conciliation Board ঠিকমতে কৰিদিব লাগে। আমাৰ শিৱসাগৰৰ কথা কৈ কওঁ একেখন গাঁৱতে Conciliation Board ৰ মেম্বাৰ পাতি দিছে। তেনে মেম্বাৰ অধিয়াৰ আৰু land lord ৰ ভিতৰত কি মীমাংসা কৰিব? চৰু ডিপুটি কলেজটোৰ কাম ইমান বেচি যে তেওঁ লোকে কোনো বাহিৰা কাম কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে অধিয়াৰ আইন খনৰ কাৰণে ভাল ব্যৱস্থা লব লাগে। শিৱসাগৰত আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী চলিহা ডাঙৰীয়াৰ বাহিৰে আন কোনোৱে অধিয়াৰ মাটি সম্বন্ধে বিশেষ কাম কৰা নাই। কোনোবাই মোকৰ্দ্দমা কৰিলেও দু বছৰৰ মূৰতহে মোকৰ্দ্দমা চিগে। সেই কাৰণে অধিয়াৰ আইন খনৰ ওপৰত যোবদিব লাগে আৰু Tenancy Act ৰ ওপৰত ঠিক তেনেকৈয়ে। ১৯৫২ চনত তেতিয়াৰ বেভিনিউ

বিভাগৰ মন্ত্রী শ্ৰীমতিবাস বৰাই কৈছিল—এই আইনখন সংশোধন নকৰিলে একো নহয়। ১৯৫২ চনৰ পিচত ১৯৫৮ চন আছিল আৰু Correction Slip ৰে আইনখন ভৰিগল। এনেকুৱা অৱস্থা হৈ পৰিছে যে কোনো কাম কৰিব নোৱাৰা হৈছে। সেই কাৰণে যিমান সোনকালে পৰা যায় এই আইনখন পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগে। বিশেষকৈ বে-দখলকৰা সকলৰ বিৰুদ্ধে। এই বেদখলকৰাৰী সকলে বিশৃঙ্খল লগাই চৰকাৰৰ শাসনৰো বিশৃঙ্খল কৰিয়েই এৰা নাই, সবহ শস্য উৎপাদনৰো বাধা জন্মাইছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, Grow-more-food আৰু Administration ৰ বিষয়ে মই কৈছোৱেই। আমাৰ মধ্যমন্ত্রী ডাঙৰীয়াই কৈছে ‘বেচি কথা নকৰা’। কিন্তু কথা নকৈ, পাৰিম নে? (*laughter*) তিনিবছৰৰ আগতে পানীদিহিং মোজাৰ ২৬ ঘৰ বণ্ডিবহৰা মানুহে Rehabilitation grant and loan অৰ বাবে দৰখাস্ত কৰিছিল। তেওঁ লোকক মহকুটিত মাটি দিছে। ময়ো বৰচাহাবলৈ ১৯৫৭ চনৰ মেই মাহতে লিখিছিলোঁ। ২০ গজ দুবৈত চব-ডেপুটী কলেজৰ অফিচ, তথাপিও বৰ চাহাবে reminder দিও উত্তৰ আজিও আনিব পৰা নাই। In the last session Mr. Sangma said “The Government spent huge sums of money for the public but yet there is something”. তেওঁ সেইটো কি? সেই কাৰণে মই যোৱা অধিবেশনত কৈছিলোঁ যে this something is defect in the administration. Corruption ৰ কাৰণে Anti-Corruption Department আছে; কিন্তু তেওঁবিলাকে কি কৰিছে মই নাজানোঁ। কিন্তু এই Administration আৰু Anti-corruption অৰ কাৰণে এজন Deputy Minister লওক আৰু Public Works Department বা Agriculture Department যেইসেই এটা Department ধৰক। আটাইবিলাক Department ধৰিলে কামৰ অসুবিধা হব পাৰে; সেই কাৰণে এটা এটাকৈ Department ধৰক আৰু কামৰ শৃঙ্খলা লগাওক। আৰু সেই Department মই পোন প্ৰথমতে Agriculture Department টোকে Suggest কৰো কাৰণ Grow-more-food অৰ দিন। Experiment কৰি যি বিলাক অসুবিধা আছে সকলো বিলাকৰ Experience ক্ৰমান্বয়ে বাকী বিলাক ধৰিব।

Shri MATHIAS TUDU (Gossaigaon): Mr. Speaker Sir, the budget which has been presented to us by the Finance Minister for the year 1958-59 shows us how the public money should be utilised. Much has been said about the schemes and programmes—both big and small. But I am afraid that the budget has not satisfied all sections of the people of the State. Over this public money all sections of the people of the State have equal right. They have also equal share in this public money. Moreover, we find that there is a special provisions for the backward, under-developed, under-privileged or weaker sections of the people. Now, if any such people or any section of the people are denied the intended privileges then I think a great injustice will be done to those sections of the people. Sir, to my utter surprise I find that in the Budget Speech of the Finance Minister nothing has been mentioned about the scheme for the upliftment or development of the other backward sections of the people while there are schemes and programmes for the upliftment of the Scheduled Tribes

and Scheduled Castes for which also a provision has been made. So, Sir, I want to know what is going to be done for the other backward classes of people. I am sure the Minister-in-charge of Finance is well aware that there are a number of people belonging to other backward classes in this State. And yet we do not find any mention in his Budget Speech about the scheme or schemes for their upliftment. So, Sir, we cannot but be dissatisfied with the budget.

Let me say a few words about the condition of some people belonging to the other backward classes, I mean, the *ex-tea* garden labourers and the tea garden labourers. Most of the *ex-tea* garden labourers are cultivators and they mainly live in the forest areas and sometimes work as daily labourers. Some of them of course have some plots of land in forest villages, but the others live in the backward areas of the State. Though some of these people own some landed property they actually cannot get the real benefit out of it, because of their ignorance and illiteracy and also because of the fact that they remain far away from the civilized society. So, though they have some landed property they cannot get all the produce from their land because of the fact that the so-called educated and advanced people go there to exploit them and therefore their condition is becoming from bad to worse. They have got no houses worth the name to live in and no proper clothings to wear. They are not getting even the square meals every day. So, naturally they take shelter in the jungle and that is why we find them in the jungle areas. Sometimes we try to make some programmes of development work for these people, but they do not like the approach of the so-called educated and advanced people for that purpose and so they try to avoid them. Why is it so? It is because they are not accustomed at all to such life and they are afraid of them. So it is a very regrettable thing to see that there is such a section of backward people in our State. They should, therefore, receive special attention from Government. But, Sir, there is no scope in the Budget for that. This is a very regrettable and shameful thing on the part of Government. The wretched condition of these people has been further accentuated by some of the evil habits which are prevalent amongst them. I will speak about only some of these bad habits. I think the House is well aware of the liquor addiction among them. They are very much addicted to liquor and perhaps this is the root of their downfall. There is of course a Prohibition Act in the State, but this Act has not helped these people; it has only helped the excise officers to squeeze out money from them. They are not also well-informed about

the Prohibition Act as no propaganda has been done amongst them. In my last budget speech also I urged that these Acts, rules and regulations of the Government should be propagated amongst these people who are quite ignorant about them. But till now no action has been taken by Government. It seems that Government is quite indifferent to the upliftment of this section of the people.

Sir, we want to bring about a socialistic pattern of society and much has been said on the floor of this House about that. But going through the Budget and making a review of the Government's activities in different fields, we find that some sections of the people are denied the privileges which are enjoyed by others and they do not feel very enthusiastic about the socialistic pattern of society.

Then, Sir, about education of this section of the people, who are in the jungle, I do not want to speak very much. It is needless to say that there are very few schools in their area. To cite an instance, in the Santhal Colony Mouza there are more than 10,000 backward people and even the primary schools there have not been taken up either by the School Board or Government. It is the responsibility of the Government to cater education at least upto the primary standard to all sections of the people. Then why these people have been deprived of that privilege? There is also one high school which is, of course, getting Government aid, but the aid is very meagre. We have moved the Government several times for enhancing the recurring grant. We want full grant as other aided schools are getting, but nothing has been done. So, it seems Government is quite indifferent in the matter of upliftment of these weaker sections of the people.

Then, Sir, same thing should be said about the tea garden labourers. I of course do not want to discuss in detail about the condition of tea garden labourers as much have been said on the floor of this House during the question hour. All that I should say is that these tea garden labourers are also very much neglected. They are ill-fed, illiterate and they do not get proper attention from the Government. I submit, Sir, that this attitude of Government should be done away with. This attitude of Government has made them feel that they are not citizens of this State, they are foreigners in this State. Of course, they had migrated from other provinces, but having worked as labourers here for many years, they have got the

right of citizenship in this State. But this indifferent attitude of Government makes them feel that they are not citizens of this State. If the Government feel that they cannot accept them as citizens of this State, let them declare it openly so that those people can see their way.

Then, Sir, I would like to say a few words about development schemes. While preparing schemes for construction of roads, Bunds, hospitals, dispensaries, schools, etc. Government should take due notice of these people. Most frequently it has been found that the most needy places have not been included in these schemes. For instance, there is one place near Dhubri named Chotoghoma, which I visited a few months ago. I found that the people of that area are very very backward and very much neglected. I was told that no Government officer had visited that place. They need a great deal of attention from the Government, but they do not know how to get it. These people live on the borderline of Bengal and Assam. That place has been cut off from the Gossaingaon constituency by a big river. It is also very difficult on our part to visit that place from time to time, especially during the rainy season. The current of that river is very high and there is no ferry-ghat. So, these people are completely cut off from the rest of the State and consequently suffer very much. I would draw the attention of the Government to this place and also other such places in the State which should get more care and attention for their upliftment. We want to develop all parts of the State and if we do not give special attention to these backward areas we cannot achieve our aim of a socialistic pattern of society. In a socialistic pattern of society there is equal share for all citizens, equal opportunities and equal justice for all. So, all places should get the same facilities and the same privileges.

Then, Sir, speaking of my constituency, the constituency of Gossaingaon, this is, as a whole, a very backward constituency, mostly for lack of proper communication facilities. If you want to develop a particular place you must have some communication facilities. But there are very few roads which can be used during all time in the year. Only there are very few roads which are motorable but as a constituency it is very backward one and mostly inhabited by Tribal people and backward class people and because this vast area is inhabited particularly by Tribals and other backward class people it should get special care and special privileges. But Government

have not taken any proper step or care for the upliftment of this particular constituency. So, my guess is that if such indifferent attention is shown to the different sections of the people in different parts of the State then we will fail in the achievement of our aim which is the socialistic pattern of society.

With these few words, I resume my seat. Thank you, Sir.

Shri SAI, SAI TERANG [Mikir Hills—East (Reserved for Scheduled Tribes)] : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্তমন্ত্রী ডাঙৰীয়াই, ১৯৫৯ চনৰ কাৰণে যিখন বাজেট আমাৰ আগত দাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো আৰু লগতে এই কথা তেখেতক জনাই বাধিছো যে অহা বছৰ যেন তেখেতৰ ভাষণ খন অসমীয়াতো তৰ্জমা কৰা হয় ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই অন্যান্য জিলাৰ কথাটলৈ নগৈ আমাৰ মিকিৰ পাহাৰৰ ভিতৰতেই আবদ্ধ থাকিম ।

প্ৰথমতে মই কৃষিৰ বিষয়ে কও । আজি প্ৰায় ৩/৪ বছৰ ধৰি একেবাৰে বৰষুণ নোহোৱাৰ ফলত এই পাহাৰৰ অধিবাসী সকলৰ কোনোৱেই খেতি-বাতি কৰিব পৰা নাই আৰু ইয়াৰ ফলত মানুহৰ মাজত আকালে দেখা দিছে । মই আশা কৰো আমাৰ কৃষি বিভাগে ঠায়ে ঠায়ে Minor Irrigation dams and Pumping Machines দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰি পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা ঠিক কৰি দিব লাগে । তাৰ পিচত খাবলৈ নোহোৱা । এইদুখীয়া মানুহ বিলাকৰ খাদ্য যোগান ধৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে cheap grain shop পাতি দিব লাগে আৰু খাদ্য সস্তাৰ যোগান ধৰিব লাগে । এই পাহাৰৰ ভিতৰুৱা অঞ্চল বিলাকৰ মানুহে যাতে ইয়াৰ সুযোগ সুবিধা লব পাৰে তাৰ কাৰণে ভিতৰুৱা অঞ্চল সমূহলৈও এই সস্তীয়া দোকান বিলাক নিব লাগে, আৰু তাত regular supply ৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে ।

তাৰ পিচত, জিলাৰ সীমান্ত নগাৰ উৎপাতৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ উপযুক্ত ব্যৱস্থা লব লাগে । কাৰণ নগা পাহাৰ আৰু মিকিৰ পাহাৰৰ সীমাৰ ভিতৰত বহুতো ঠাইত নগা বিলাকে লুট পাট কৰি ফুৰিছে আৰু বাইজৰ মাজত panic আৰু ভয়ৰ সঞ্চাৰ কৰিছে, আৰু এই বিলাক বন্ধ কৰিবলৈ চৰকাৰে সশস্ত্ৰ পুলিচ বাহিনী নিয়োগ কৰিব বুলি মই টানি অনুৰোধ কৰিলো । বিশেষকৈ শিৱসাগৰ জিলাৰ গোলাঘাটৰ পৰা লামডিংলৈকে এই অঞ্চলটোত পুলিচ বাহিনী ভালকৈ দিব বুলি আশা কৰিলো ।

আন এটা সমস্যাই এই পাহাৰত বেয়াটকৈ দেখা দিছে সেইটো হৈছে বহুতো ভগনীয়াই বিনানুমতিত এই মিকিৰ পাহাৰত বাস কৰিবলৈ গৈছে । এই বিলাকক অনতি পলমে চৰকাৰে উচ্ছেদ কৰি আন ঠাইলৈ লৈ যাব লাগে । মিকিৰ পাহাৰৰ ডিষ্ট্ৰিক্ট কাউন্সিলৰ সিদ্ধান্ত আছিল ৫৬৫ ঘৰ বসবাস দিয়াৰ তাৰ ঠাইত অসম চৰকাৰে ৭৪১ ঘৰক পুনৰসংস্থাপন কৰিছে । এই বিষয়ত চৰকাৰে স্থানীয় এম, এল এ আৰু ডিষ্ট্ৰিক্ট কাউন্সিলৰ পৰামৰ্শ লোৱা উচিত হ'ব বুলি ভাবো ।

ইয়াৰ পিচত Public Works Department ৰ কথা কওঁ । এই বিভাগে বাস্তা-পথ নিৰ্মাণ কাৰ্যত বৰ লেহেম হিচাবে আগবাঢ়িছে । উদাহৰণ স্বৰূপে কব পাৰি নেলী উমপানাই বাস্তাটে । তিনি বছৰৰ ভিতৰত কেৱল মাত্ৰ ৭ মাইল বাটহে হৈছে । গতিকে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যেন Public Works Department এ অতি সোনকালে এই বাস্তাটোৰ পূৰ্বা নিৰ্মাণৰ কাম আৰু বাকী বিলাক বাস্তাৰ কাম সমাধা কৰে ।

শিক্ষা বিভাগ—এই পাহাৰত ২১০ খন প্ৰাইমেৰী স্কুল আছে আৰু ইয়াৰ কাৰণে Inspecting staff আৰু অফিচাৰ কামৰ কাৰণে staff কম হৈছে। ইয়াত কৰ্মচাৰীৰ সংখ্যা বঢ়াৰ লাগে বিশেষকৈ, স্কুলঘৰৰ কাৰণে Sub-Inspector, Assistant Sub-Inspector বিনাক আৰু অফিচাৰ কেৰানীৰ সংখ্যা। প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ শিক্ষক সকলৰ দৰ্শনা লোৱাটো আৰু ভিতৰুৱা ঠাইৰ পৰা দৰ্শনা লবলৈ অহাটো বৰ ডাঙৰ কথা হৈছে। দৰ্শনা লবলৈ আহোতে আৰু দৰ্শনা পাওঁতে তেওঁলোকক এসপ্তাহৰ পৰা ১০ দিনলৈকে সময় লাগে, এই সময় ছোৱাত শিক্ষক সকলৰ অনৰ্থক পইচা খৰচ হয়। তেওঁলোকে ঘৰ এৰি আহি হোটেলত থাকোতে দৰ্শনাৰ আধাখিনি খৰচ হয়। তেওঁবিলাকে মাহে ৫০/৬০ টকা দৰ্শনা পায় আৰু তাৰে এটা ডাঙৰ অংশ দৰ্শনা নিবলৈ আহোতে শেষ হয়। সেই কাৰণে এই ক্ষেত্ৰত কৰ্মচাৰীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলে এই বিনাক অসুবিধা দূৰ হ'ব বুলি ভাবো আৰু আশা কৰো চৰকাৰে ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব।

ইয়াৰ পিচত—স্বাস্থ্য বিভাগ। এই বিভাগৰ শিতানত—যোৱা বছৰৰ বাজেটত অৰ্থাৎ ১৯৫৭-৫৮ চনৰ বাজেটত আৰু এই বছৰৰ (১৯৫৮-৫৯) চনৰ বাজেটত ধৰা হৈছে। এই মহংদিজুৱা 'ডিচপেনচেৰী' খন আজি ইমান দিনে কত পতা হ'ব তাৰেই ঠিক হৈ নুঠিল তেনেস্থলত ইয়ে কেতিয়া হৈ উঠিব ক'ব নোৱাৰি। সেই কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যেন এই বিনাক জনকল্যাণমূলক কাম অত্যাবশ্যকীয় বিবেচনা কৰি অতি সোনকালে সমাধা কৰে।

	Rs.
1. Establishment of Static Dispensary (site not selected).	46,666
2. Establishment of Dispensary at Mahongdijua	30,000
3. Establishment of T. B. wards (site not selected.)	40,000
1. Establishment of Static Dispensary	40,000
2. Establishment of Travelling Dispensary ..	18,000
3. Mahongdijua Dispensary	11,000

বৃহৎ শিল্প সম্পৰ্কে যোৱা ১৩-৩-৫৮ তাৰিখে মই এটা ওপৰৰিকি প্ৰশ্ন কৰিছিলো যে whether the site for the proposed paper mill at Lamsakhang has been fixed? ইয়াৰ উত্তৰত মন্ত্ৰী মহোদয়ে উত্তৰ দিছিল 'No' বুলি। যোৰ দ্বিতীয় প্ৰশ্ন আছিল যে if so, whether it will be in the Mikir Hills or in Nowgong? ইয়াৰ উত্তৰত মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল। This does not arise, in view of the reply above. তাৰ পিচত আকৌ ১৫-৩-৫৮ তাৰিখে এই সম্বন্ধে শ্ৰীৰামনাথ শাস্ত্ৰীদেৱে প্ৰশ্ন কৰিছিল যে whether it is a fact that the Government have decided to instal a paper pulp mill at Lamsakhang

in the district of Nowgong? ইয়াৰ উত্তৰত বৃহৎ শিল্প মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে yes, it has been decided to set up a paper pulp mill at Lamsa-khang in the private sector. এইবোৰ কথা মই একো বুজিব পৰা নাই। কাগজ কলটো প্রতিষ্ঠা কৰোতে স্থানীয় এম, এল, এ, আৰু মিকিব পাহাৰৰ Chief Executive Member ৰ পৰামৰ্শ লৈ স্থিৰ কৰিব লাগে বত পাতিলে ভাল হব—মিকিব আৰু উত্তৰ কাছাৰ পাহাৰত পাতিব লাগে নে নগাঁওত পাতিব লাগে। এই সম্বন্ধে গৱৰ্ণমেণ্টে ভালকৈ বিবেচনা কৰা উচিত।

মিকিব পাহাৰৰ সীমা সম্বন্ধে এটা কথা কব খোজো। এই সম্বন্ধে মই এটা পুস্তিকাৰ দাঙি ধৰাৰ কথা আছে। মিকিব পাহাৰৰ সীমাটো স্থায়ীভাৱে নিৰ্দ্ধাৰিত নোহোৱাৰ বাবে বৰ অসুবিধা হৈছে। আমাৰ চাৰিউফালে শিৱসাগৰ জিলা, নগাঁও জিলা, খাছি-জয়ন্তিয়া জিলা আৰু নাগাপাহাৰ জিলাই বেৰি আছে। কিছুমান ঠাইত দেখিবলৈ পোৱা যায় যে নগাঁওৰ মৌজাদাৰে মিকিব মানুহৰ খাজনা আদায় কৰিছে, আনকী আন ঠাইত হয়তো মিকিব পাহাৰৰ মৌজাদাৰে নগাঁও জিলাৰ মানুহৰ খাজনা আদায় কৰিছে। সীমাটো ঠিক নোহোৱাৰ বাবেই এই বেমেজালিৰ সৃষ্টি হৈছে। সেই কাৰণে মিকিব পাহাৰৰ সীমা অতি সোনকালে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবৰ বাবে চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিলো।

মিকিব পাহাৰত বাঘৰ উৎপাত বৰ বেচি। এই কথা মই যোৱা বাৰো কৈছিলো। বাঘ মৰা চিকাৰীক বৰ্চিচ্ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবৰ বাবে ডেপুটি কমিশনাৰক কোৱাত কলে যে মাত্ৰ ৫০ টকাহে দিব পাৰে। ইমান কম টকাত কোনে নিজৰ জীৱনটো বিপদত পেলাই বাঘ মাৰিব যাব? অতঃ এই কামৰ বাবে বছৰি অতঃ ৫০০ টকা বৰ্চিচ্ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এবাৰ ডিফৰ ওচৰত এজন চিকাৰীয়ে পছ চিকাৰ কৰিবলৈ যাওঁতে বাটত বাঘ এটা লগ পালে আৰু গুলি মাৰোতে বন্দুক নুফুতিল আৰু ফলত বাঘে সেই চিকাৰীকে খালে। গতিকে এইদৰে জীৱন আহুতি দিবলৈ যোৱা মানুহজনক অতঃ ৫০০ টকা দিয়াহে যুক্তিসঙ্গত হব।

মিকিব পাহাৰত Leprosy বেমাৰৰ প্ৰকোপ বৰ বেচি। শতকৰা ৫০ জনেই এই বেমাৰত ভুগিছে। বৰ জান, দুৱাৰ বাৰ্গাৰি, দুৱাৰ দিখাক সক পাখাৰ, দুৱাৰ দিবছা আৰু যমুনা পাৰ মৌজাত ভাল বৰ্ণমে চিকিৎসাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। সেই কাৰণে এই বছৰ তাত চিকিৎসাৰ সুব্যৱস্থা কৰিব বুলি বিশেষ আশা কৰিলোঁ। আৰু এই জৰুৰী সমস্যাটোৰ সম্বন্ধে মই যোৱা বছৰতো কৈছিলোঁ। আৱশ্যকীয় ঠাইবোৰত Leprosy Treatment Centre এতিয়াও খুলা হোৱা নাই। মন্ত্ৰী মহোদয়ে যোৱা বছৰতে কিছুমান Centre খুলিম বুলি প্রতিশ্ৰুতি দিছিল; কিন্তু এই বছৰো দেখিবলৈ পালোঁ যে আমাৰ মিকিব পাহাৰত Leprosy কামৰ কাৰণে আৱশ্যকীয় ফাণ্ড বা grant আদিৰ সুব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। গতিকে স্বাস্থ্য-মন্ত্ৰী মহোদয়ে অতঃ এই বছৰ Leprosy কামৰ কাৰণে অফিচিয়েল আৰু নন-অফিচিয়েল চেণ্টাৰবোৰক যথেষ্ট পৰিমাণে grant দিব বুলি টানি অনুৰোধ জনালোঁ। এই চেণ্টাৰবোৰক আগি Leprosy কামত সকলো বৰ্ণমে সহায় কৰিব লাগে।

Shri HAMDHON MOHAN HAPLANGBAR (North Cachar Hills—Reserved for Scheduled Tribes) :

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, পিছলৈ সাল মী মুন্নি ইস সদন ম বজট পর भाषण देन का मौका मिला था। यद्यपि मुझमे वह ताकत नहीं है कि बजटपर

विस्तृत रूप से कुछ बोलू फिर भी मैं अपने सबडिविजन के बारे में दो चार बातें बोलना चाहता हूँ। हमने देखा है कि पिछले साल हमारे सबडिविजन के लिये काफी रुपये खर्च किये गये थे। किन्तु असल में देखा जाय तो उससे कोई विशेष काम नहीं हुआ। हमारा सबडिविजन बहुत ही पिछड़ा हुआ है। हमने देखा है कि हमारी सरकार ने इस इलाके की उन्नति के लिये काफी रुपये खर्च किये हैं। किन्तु हमें यह भी देखना है कि असल में क्या काम हुआ है। यहां के लिये रास्तों तथा अन्यान्य सुविधाओं की अत्यन्त आवश्यकता है। सरकार ने भी इनके लिये महत्सूच किया है। किन्तु असल में ये काम सिर्फ कागज-पत्र में ही है। वास्तव में कोई ठोस काम यहां नहीं हुआ है। आप जानते हैं कि यह एक ऐसी जगह है जहां बहुत ही पिछड़े हुवे तथा ट्राइबल लोग रहते हैं। इसलिये इस जगह की उन्नति के लिये सरकार को विशेष मनोयोग देना चाहिये।

हमारे अर्थ-मंत्री के बजट-भाषण में पिछले साल Lower Haflong to Chota-wapu, Mahur to Laisong और Haradisa to Nablaidisa आदि सड़क का उल्लेख था। इन सड़कों का Survey भी हो गया है। किन्तु क्या बात है कि इन सड़कों का काम अबतक शुरू नहीं हुआ है और इधर साल खत्म हो गया है। हमें ऐसा लगता है कि कहीं न कहीं कोई न कोई गलती है। आशा है सरकार इसके लिये उचित कारवाई करेगी। हमारे स्वास्थ्य-मंत्री महोदय ने Laisang में एक पब्लिक हैल्थ डिस्पेंसरी के बारे में कहा था। यह बड़ी खुशी की बात है कि इस डिस्पेंसरी की बिल्डिंग और साथ ही कर्मचारियों का निवास-गृह आदि बन चुके हैं। ३०-४० हजार रुपये खर्च हुवे हैं। किन्तु केवल इसी से अपना काम नहीं चल सकता। इसके लिये योग्य डाक्टर दवा-दारू चर्गरह का भी अच्छा बन्दोबस्त करना चाहिये। इस बारे में मैंने पब्लिक हैल्थ के मंत्री और विभागीय डाइरेक्टर महोदय से कहा था। आशा है सरकार इस ओर विशेष ध्यान देगी और लोगों के इस अभाव को दूर करेगी। ऐसा करने से हम पिछड़े हुवे पहाड़ी लोगों को विशेष उपकार होगा और हमें आदमी बनने का मौका मिलेगा।

इ० एंड डि० विभाग के बारे में भी मैं दो-चार बातें बोलना चाहता हूँ। इ० एंड डि० और प्रि० इन्सू० डि० विभाग में काफी रुपये खर्च होते हैं। किन्तु हम हमेशा यही देखते आये हैं कि इन विभागों के काम ठीक समयपर नहीं होते हैं। इनके काम सालके आखिर में लिये जाते हैं। साल की शुरुवात में ही ये काम होने चाहिये। हम हमेशा यह देखते हैं कि मार्च महीने में इन विभागों का काम शुरू होता है। इस विभाग को अक्टुबर-नवेम्बर महीने में ही अपना काम शुरू करना चाहिये। उसके पहले ही सरवे और रुपये चर्गरह का बन्दोबस्त हो जाना चाहिये। मार्च महीने काम शुरू करने से काम में बहुत जल्दवाजी की जाती है, जिसके कारण काम ठीक से नहीं होता है। इस प्रकार के काम से सरकार के रुपये बरबाद होते हैं। उम्मीद है हमारी सरकार इस ओर ध्यान देगी और उचित व्यवस्था करेगी।

शिक्षा विभाग के बारे में भी कुछ बोलना चाहता हूँ। हमारे सबडिविजन में सिर्फ एक हाई स्कूल और तीन एम० इ० स्कूल हैं। शिक्षा में हमलोग बहुत ही पिछड़े हुवे हैं।

हम पहाड़ी लोगों को शिक्षा की सुविधा देने के लिये सरकार को पूरी मदद देनी चाहिये। इसलिये स्कूलों की संख्या बढ़ानी चाहिये। क्यों कि हाफलांग या दूसरी जगहों में हम अपने बच्चों को भेज नहीं सकते हैं। इसके लिये काफी रुपये खर्च करने पड़ते हैं। हमारे यहांके लोग इतने गरीब हैं कि उनके लिये इतना रुपया खर्च करना संभव नहीं है। इसके अलावा ये स्कूल बहुत ही दूर दूरपर है। इसलिये सरकार से मेरा अनुरोध है कि इस सबडिविजन में और कुछ एम० इ० स्कूलों का बन्दोबस्त कर देने की मेहरबानी करें। Harangajao, Khunglong और Gongjing आदि स्थानों में जल्द-से-जल्द स्कूलों का बन्दोबस्त करना चाहिये साथ ही Scholarship की संख्या बढ़ा देनी चाहिये।

अब सामने खेती का समय आ रहा है। इसलिये इरिगेशन बगैरह का काम पूरा हो जाना चाहिये था। किन्तु इस विभाग का काम भी बड़ी ढिलाई से होना है। सरवे बगैरह ठीक समयपर नहीं होता है। Irrigation समयपर ही तो खेती-बाड़ी की सुविधा अधिक होगी और हमारे पिछड़े हुवे लोगों को उत्साह प्राप्त होगा। पिछले साल पानी की कमी के कारण हमारे यहां खेती नहीं हो सकी और लोगों को बड़ी तकलीफ उठानी पड़ी थी। इस बारे में सरकार से मदद मांगनेपर हमें ३०।४० हजार रुपये मिले हैं किन्तु यह रकम काफी नहीं है। इसलिये और रुपये की जरूरत है। इस रकम को अभी अभी अर्थात् उचित समयपर देना चाहिये जिससे गरीब जनता को मदद मिले।

अर्थ-मंत्री महोदय ने अपने भाषण में कहा है कि Jatinga-Haflong-Silchar Road का काम शुरू हो गया है। किन्तु असल में यहाँ कोई काम शुरू नहीं हुआ है। मुझे ऐसा लगता है कि उन्हें भूल सूचना दी गयी है। मैं अनुरोध करता हूँ कि यह काम जल्द-से-जल्द शुरू करें और इसका नतीजा यह होता है कि हमारा रुपया बरबाद जाता है।

इतना ही कहकर मैं अपना भाषण खत्म करता हूँ और मुझे इस सदन में बोलने का मौका देनेके कारण मैं आपको अपेश धन्यवाद ज्ञापन करता हूँ।

Dr. GHANASHYAM DAS (North Salmara—Reserved for Scheduled Castes): Mr. Speaker, Sir, I thank the Finance Minister for his neat Budget speech where he has stated clearly the achievements and the improvements done during the year and he has also outlined various other development schemes for the next year but I rise now to speak a few words and to bring out some points of very vital importance which I hope will receive the serious attention of the Government, so that these important works may be taken up

by Government and that in the interest of the country these things should not go out of consideration.

I am glad that some new proposals have been proposed to be taken up in the next year. That means provision of a midwife in each of the Hospitals in the State and also there is a proposal for the expansion of the Gauhati and Jorhat Civil Hospitals. Similarly I am also glad to know that the Government is considering about taking up some more schemes. Sir, I would have been more glad to see if the anti-leprosy and anti-kalazar schemes would have been taken up in the right earnest. However, here I cannot but mention about a vital question—I mean the question with regard to the establishment of the Second Medical College at Gauhati. I am sorry nothing has been mentioned by our Medical Minister or by the Finance Minister in his budget speech. We all know there is dearth of doctors in our State. A lot of dispensaries could not be established for dearth of doctors. So with a view to getting more doctors according to the scheme and the report of the Bhoire Committee, the present Medical College at Dibrugarh is not sufficient. It will take about 50 years more to get all the doctors at the present rate of passing from the Dibrugarh Medical College. So a Second Medical College in Assam to be established at Gauhati is very necessary. While imparting Medical education, it is necessary to impart post-graduate training in medicine, research, and high standard of training in medicine and surgery. So I request the Government to establish a Second Medical College at Gauhati immediately. In this connection I want to mention that in 1947 when the late Sri Bordoloi was the Chief Minister, a Committee was set up with Dr. B. C. Roy as Chairman and this humble person was also a Member of that Committee. In that Committee there was proposal to have facilities for Post-Graduate studies in medicine at Gauhati. That question may be raised. The question of finances may be raised. But so far as I know, the Central Government had promised to give Rs. 70 lakhs for the purpose. However better late than never. I hope the Government will give proper attention in the matter of establishment of a second Medical College at Gauhati soon. Early steps should be taken to raise and upgrade the Gauhati Civil Hospital to that of a general hospital. The Silchar Civil Hospital may similarly be raised to the status of a General Hospital, very early. When they are converted into General Hospitals they will not only serve the people of the respective districts, but they will serve the people of neighbouring districts too. They will

further provide training ground to our doctors. Secondly, for the Gauhati and Silchar Hospitals we should have qualified and experienced surgeons and physicians. If necessary, they may be recruited from outside the State on higher salaries with special pay or personal pay as the case may be. It is no use having big Hospitals without qualified and experienced surgeons and House Surgeons and physicians. All the modern facilities for treatment should be made available in these Hospitals. It is very urgent and important and I hope Government will give effect to the scheme without delay. We cannot entrust the life of the people with inexperienced doctors. Sir, I know of an instance at Gauhati where during the last Saraswati Puja the son of a compounder met with an accident and he died because no proper medical attention could be paid in the local Hospital. There are many other instances. I do not want to go into details here.

Now I come to the question of amalgamation of the Public Health and Medical Department. Of course it is under the consideration of the Government. I hope Government will take early steps to implement the scheme so that the cause of discontent may be removed from the minds of the medical personnel serving in the Public Health Department. I need not go into the details of the scheme here. If necessary we may discuss this matter elsewhere. Secondly the question of giving adequate salaries to our medical personnel should be considered. We know, Sir, many brilliant physicians had to leave this State on account of this. They got jobs with better pay and prospect outside this State. I do not like to dilate on this point here now. If occasion arises, I am prepared to discuss with the Minister concerned.

Now I want to mention about another very important point with regard to the question of food. It has also become a nuisance in the sense that about 50 per cent of the food are adulterated. Recent record from the Laboratory tests shows that 47 per cent of the food are adulterated. I am glad that my Friends from Karimganj are getting their food regularly analysed. But in Gauhati it seems the people in charge of it are not doing their job properly. They are not taking steps to get the food-stuff analysed. Even we are taking adulterated Dal.

So I would suggest that Government should at least start here in our State an anti-adulteration campaign, as has been done in West Bengal.

In this connection, I would like to point out that there has been adulteration of drugs everywhere in the country. The members of the medical profession are facing great difficulties, because they are not getting the pure drugs. So I would request the Honourable Minister-in-charge to look into this matter.

(A voice—Will not Anti-Corruption Department be able to check this?)

There is a comprehensive Act about adulteration, and it is not being properly enforced. So Government should take serious notice about it.

Next I come to water supply. I am glad that the Government have drawn up certain schemes with a view to improve the water supply in Gauhati, Shillong and Karimganj towns. In this connection I may draw the attention of the Government that such schemes of improved water supply should also be started in other important places of the State like Barpeta and Goalpara where alimentary diseases are very common. The ring-wells at Barpeta from where our people generally draw water and ring-well water which is very often contaminated are not allowed to continue in the usual way as at present, and such conditions should not be allowed to go on. There are Public Health Engineers in the Department concerned, and they should see that the conditions of the ring-wells are improved and improved water supply is available to the people of our State. So I would request the Government to see that all the impediments and difficulties standing in the way of improved water supply are removed at no distant time.

Then I would like to refer to certain public complaints relating to the Medical College. As you know, Sir, there are public complaints regarding the private practices done by the College staff, *viz.*, the Professors and Assistant Professors of the Medical College. This has caused a great discontent among the public. I would suggest that private practices done by the staff of the Medical College should be stopped, and this, I could say, for the information of the House, is the opinion of the Union Minister. They should be allowed only consultant practice.

Then there is another thing in this connection. There are also public agitations regarding the fees payable by public for laboratory examination. For an ordinary laboratory examination a fee of Rs. 5 is charged in the hospitals when Rs. 2 is charged for such an examination outside by the private laboratories.

In this connection I would like to refer to an important question which is about the establishment of a Regional Laboratory at Gauhati. I think this is included in the Second Five

Year Plan. Public are complaining to the effect that unless a Regional Laboratory is established at Gauhati, it is difficult to send an ordinary specimen for examination in Shillong. This is essentially necessary.

Also, Sir, in this connection I would request the Government to see that a Central Medical Store is established in the State, because our Government is paying a huge amount for purchasing medical stores from outside. I should like to say that even at the cost of paying a huge amount of money from State coffer, the Government is not getting pure drugs. So it is of essential necessity to establish one Central Medical Store in our State. With a view to make regular supply the necessary medicines and drugs will be readily available from the Central Medical Stores for our rural dispensaries. I think the establishment of a Central Medical Store will not involve more than Rs. 4 to 5 lakhs which could be easily managed from the State coffer.

Sir, as the time at my disposal is very limited, I would only draw the attention of the Honourable Medical Minister to one thing. This is about pharmacies. There has been great discontentment among the pharmacy holders of our State that thousands of applicants are not getting renewal of licenses to run pharmacies and to keep essential drugs. On enquiry I have come to know that there is in the Department only one Drugs Inspector for the whole State and there is dearth of officers in the Department. The only Drugs Inspector who is under the control of the Director of Health Services is to inspect the pharmacies of the entire State. Therefore, it is essentially necessary that an Additional Drugs Inspector should be appointed to help the present Drugs Inspector. I think there is no difficulty about this. When so many assistants in the Secretariat could be maintained by Government, I do not see any reason why an additional Drugs Inspector could not be maintained by the Department whose services are of essential nature. So I would request the Honourable Minister to look into this matter.

Next I come to food production. Sir, much has been said on the subject of food production on the floor of this august House by several honourable Members, and I do not like to say much about food production. I would request the Honourable Agriculture Minister to see that something is done against nuisance caused by rats. I would, in this connection, like to suggest that some anti-rat-measure to help the cultivators should be taken up by Government

immediately. It is generally known that about 5 to 10 per cent of the crops raised by our cultivators are destroyed by rats. If Government comes forward with some anti-rat-measure scheme with a view to destroy rats, I am sure, within 30 days as many as 10,000 acres of land could be made free from rat nuisance and the cultivators in our countryside will be benefited to a great extent and will be in a position to step up more production of food. In this respect there have been complaints from the people who live in the interior villages.

Then, Sir, I come to one of the most important questions, which is about Publicity. It has been found that the Publicity Department is being utilised for taking photographs of our high dignitaries whenever they address any public meetings and so on. In this connection I would like to draw the attention of the Hon'ble Minister-in-charge of Publicity Department to see that whenever there is flood and devastation, the personnel of the Publicity Department should be there to take photos and keep them in the chambers of the respective Minister so that they could remember about the devastation and flood at a glance and take necessary steps to alleviate the conditions of the flood-affected people and so on.

I am sorry, Sir, to tell something about my own constituency where vehicular traffic could go for 4 months only in the year. Up till now nothing has been done, and the people remain disgusted about this matter. Of course, at the time of flood, Government comes forward for temporary relief or emergency relief. Unless some permanent measures are taken there the people will remain distant and disgusted. Some people from my constituency have already come up to Shillong.

We requested the Government several times to ask them to send some report and our last reminder was issued on the 24th February last jointly by Shri Rupnath Brahma (Medical Minister) and myself. Now one month has passed since and yet nothing has been done. I do not know where the matter stands. The devastation is still there and the people are still suffering and yet the authority has not gone there to see the position.

Now, I come to the Veterinary Department.....

Mr. SPEAKER: Twenty minutes have already passed. If you want to continue any more it means that you take away some other Member's time.

Shri GHANASHYAM DAS (North Salmara : Reserved for Scheduled Castes): I will speak a few words only and then I will finish. To the Minister-in-charge of Veterinary I may suggest that the standard of the Veterinary College should be raised and the minimum qualification of the students should be I.Sc. and to do so the pay scale of the Veterinary doctors should be revised so that it may be attractive to them to come and join the college. So, in this connection the budget provision should be increased. The training period for the Veterinary Field Assistants should be raised from one year to two years and after doing so I think the cattle mortality can be reduced to some extent and the Veterinary Surgeons would get some real assistance.

Lastly I want to speak in the interest of our own Scheduled Caste people. The Advisory Committee appointed to look to the interest of those people is of little use to them. We are invited to attend Advisory Committee meetings only for the purpose of disbursing the money allotted. So, there is no scope to do anything substantial under this Committee, in the interest of the Scheduled Caste people.

Here I conclude.

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sorbhog): Mr. Speaker, Sir, I want to speak a few words only about the budget presented before us by the Finance Minister for the year 1958-59.

This budget is not a happy one. We have seen that the Finance Minister has not been able to keep his promises which he gave last year. We have seen that our officers and Secretaries have been working day and night over the last budget to find that a large sum of money has not been spent. We know from our experience and knowledge that a huge sum of money is going to lapse this year also. We have seen that our Government have no proper plan and programme owing to which a large sum of money has been wasted, and thus not properly utilised.

We have seen that the Public Works Department has not done substantial work for the benefit of the people. Before the last general election many roads were taken up by the Public Works Department, but they have not yet been completed. One year has passed and it is the second year of the Second Five-Year Plan and yet those roads have been left incomplete. Let us however hope that this year those roads which were started year before last would be complete this year.

In our budget we do not find any scheme for a river valley project. We are of course informed that some investigation work has been taken up for this purpose. But, Sir, this is not sufficient. If other States of India could have projects like Damodor Valley project, Hirakud project and such other big projects involving large sums of money why our Government could not convince the Central Government to allot a similar large sum for our State to have a river valley project? It is a matter of shame that our Government could not convince the Central Government about the need of such a project in our State. We heard some years ago that our Government was going to have a Manas Valley project. But now we do not hear anything about it. There is need for the Manas Valley project, Baki river project, Kopili Valley project, and such other river valley projects in our State and so such projects should be taken up immediately so that we can bring more benefit to our cultivators and make our grow-more food plan more effective. I hope our Government will take necessary interest in this respect and will be able to convince the Central Government about the need of having such river valley projects in our State.

We have seen that recklessly money has been spent on embankment schemes. On some cases embankments on some big rivers have not been constructed where they are needed. In this case of the Beki river an embankment has been constructed on the left bank from Matarguri to Basbari where it was not necessary. An embankment should have constructed on the right bank of the Beki river. At Matarguri to Beki river on the Basbari in Barpeta subdivision an embankment work was begun but this has not been completed. On this big river one embankment has been constructed on the left where it was needed only on the right. This shows that things are done without proper investigation. I met the Public Works Department Minister, the Chief Engineer and the Superintending Engineer in this connection at Gauhati and told them to do something in this matter, but nothing has been done so far.

In the educational side also we find a sorry state of affairs. Our Government promised that they would be able to complete the compulsory primary education by 1960. But it is doubtful whether this promise will be fulfilled. In our State only 15 per cent of the people are educated and it will take several decades to educate all our people. In England compulsory primary education has been enforced and where the parents must send

their children between the age of 7 and 15 to the school. Otherwise the parents are fined. If that is not done in our State then we would not find any progress in our scheme of compulsory primary education. In this line there is no sanction behind from the Government, no policy has been adopted so far. If there is no such sanction behind then the parents would not send their children to school. I have seen in my own constituency what is compulsory education there during the last 4 years. Recently our Government disbursed some money for education, but this money is not sufficient at all. The buildings of most of the schools are in deplorable condition and the teachers there have to undergo various difficulties. In our State now there are all kinds of schools. There are two kinds of lower primary schools : one is ordinary and the other is basic. We do not find any difference between the ordinary and the basic education. The teachers of the basic schools get some more pay than the ordinary schools. We do not find any other improvement in the basic education whatsoever. The buildings of the basic schools are a bit better than the non-basic schools and there is no other improvement of education. This is the condition of our basic education in our State. Our teachers do not know what basic education means and they have no special training for the purpose worth the name. In European countries I found children between the age of 3 and 7 allowed to play with their dolls and the teachers were given special training for teaching such small children. In our State no such things are done. Here teachers and the children are given general education and as a result we have not been able to make much headway in our education.

Then Sir, about the Lower Primary School Teachers, it is a sad story. These Lower Primary Teachers get only about Rs.40 to Rs.50 per month and this is not sufficient for the maintenance of their families, and to educate their children. Besides, Sir, recently the lower primary school teachers were not paid their salary for the last four to five months. They waited on the Deputy Inspector of Schools and also on the Education Minister, but still they were not paid. We also brought this matter to the notice of the Education Minister. Perhaps our Education Minister felt amused about it and was glad that the lower primary school teachers did not get their pay. It is a very sorry state of affairs that with this meagre pay they are not paid regularly. I know in my subdivision this happened ; also we read in the papers that all over Assam this state of affairs prevailed. If this sort of things happens how will our teachers work ? Is it by this means that we can raise

the standard of our education? Our teachers have shown a commendable spirit of service and even under these conditions not a single lower primary school was closed. The teachers stuck to their duty, even though they were not paid. I hope in future such scandalous state of affairs will not recur and the lower primary school teachers will be paid regularly.

Now, coming to Middle Vernacular Schools, it seems that our Government are giving more attention to the Middle English Schools and are giving more grants to them. Our Middle Vernacular Schools are languishing for want of proper attention. Sir, if we want to develop our national language, Government should give more stress on Middle Vernacular Schools so that we can develop our own language and the students have a better knowledge about it. Then, Sir, I have heard that recently Government has taken over 587 venture schools, but there are many more such schools which should be taken up. I can cite the instance of Katazar Lower Primary School in Barpeta subdivision. That school was established in 1954 and many representations and petitions have been submitted to the Education Minister and also to other authorities of the Education Department for taking it over. I myself met the Education Minister and requested him to take over this school. But no action has been taken up till now.

Coming to High Schools, Sir, there also a great mismanagement is going on. Corruption has entered into the precincts of these schools. They are not inspected regularly. I know the Inspector of Schools, Gauhati, does not go to inspect schools. Let me give the instance of Barnagar J. R. P. Government Aided High School, where a dispute is going on amongst the members of the Managing Committee. I met the Inspector of Schools, Mr. Gogoi, at least 50 times; many people of my constituency also met him and requested him to do something about it. But he did not visit the school and refused to do so. If these things continue, we can well imagine what will happen to our schools in future. Government should give more pressure on the D.P.I., A.D.P.I. and other officers of the Education Department so that regular inspection of schools is done.

Coming to colleges, Sir, we have seen that the collegiate education standard has gone down in our country. There is no proper teaching. Our students simply commit certain things

to memory and reproduce what they can during the examination. Government should therefore make earnest efforts to raise the standard of collegiate education. If this is not done, we cannot improve our country and raise the level of standard of our people.

Now, coming from Education to Revenue, it is better not to speak much about the affairs in the Revenue Department, because I think this is the most corrupt Department of the Government. I have submitted about 500 petitions to the Revenue Department—believe it or not, you can enquire in the office—on various matters. Of course, I did not submit all the petitions to the Minister. I submitted many of them to the Revenue Secretary about different grievances of the people regarding land settlement, about transfer of some Sub-Deputy Collector's and Mandals, about corruption, etc., but nothing has been done about them. I know about a Mandal; when he became a Mandal about 15 years ago he had only one bigha of land, but after these 15 years he has got nearly 400 bighas and he is master of almost a lakh of rupees. Then, Sir, there was an Sub-Deputy Collector's in the Baranagar Circle. His name is Ratna Mazumdar. His was very corrupt; he took bribes.

Mr. SPEAKER: Order, order. I made it clear on a previous occasion that whenever any hon. Member wants to make any specific charge against any officer, he should do it in writing to me and I will convey it to the Minister concerned so the minister is in a position to reply to it. So unless the hon. Member is prepared to give it to me in writing before he makes allegation, I am unable to let him make it here.

Shri GHANASYAM TALUKDAR (Sorbhog): All right, Sir. But speaking generally, this is the most corrupt Department of the Government and I hope the Revenue Minister and the Anti-Corruption Department should do something about it. Sir, a large number of encroachments have taken place in many places and petitions were submitted to Revenue Minister to evict the encroachers. But nothing has been done as yet. I feel, Sir, that in future our Revenue Minister should be bold enough to take strong measures against the officers who failed to evict the encroachers. If this is not done, what can we expect from our Government?

Sir, our cultivators have to come constantly in touch with the Revenue Department. If the cultivators go to a Mandal for a Dag number, some money must be paid to him; if they have

mutation cases, some money must be paid to the Kanungoes and Sub-Deputy Collector; if there is a case of separation of Pattas between two brothers, money has got to be paid. Our Revenue Minister assured us that he would take strong measures against such officials but it seems he has taken no steps in this regard. I believe in future when the officials not only of the Revenue Department but also of other Department resort to corrupt practices strong measures should be taken against them. And, Sir, if these things are done then only we can say that ours is a democracy and only then we can proceed on the road to prosperity. Otherwise, Sir, ours will be a democracy about which we cannot be proud of.

With these few words, I resume my seat.

Shri SARBESWAR BARDOLAI (Titabar): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, পোন পুখমে মই আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাইছো যে তেখেতে এই বছৰত এখন বাছি বাজেট দাখিল কৰিছে। অকল সেয়ে নহয় বাজেটত কেইটামান দৰ্কাৰী কথাৰ উল্লেখ কৰিছে। বিশেষকৈ এটা কথা উল্লেখ কৰিছে যে অহা বছৰ আমাৰ যি দ্বিতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা আছে তাত অসম চৰকাৰে যি শিল্প নীতি গ্ৰহণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰা আমাৰ শ্ৰমিক সকলৰ কিছু সহায় হব।

দ্বিতীয় পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ অবিয়তে অহা বছৰৰ বাজেট দেখি অনুমান হয় যে অসমত শিল্পৰ প্ৰাধান্য বাঢ়িব আৰু তাৰ লগে লগে শিল্পৰ শ্ৰমিক সকলৰো আৰ্থিক উন্নতিৰ আশা কৰিব পাৰো।

বাজেট বক্তৃতা আৰু ৰাজ্য পালৰ ভাষণটো এই দুটি কথাৰ ইঙ্গিত আছে—সেই কাৰণে মই আন্তৰিক ধন্যবাদ দিছো।

আমাৰ অসমত জন সংখ্যাৰ শতকৰা ১০ জন শ্ৰমিক। শিল্পৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ লগে লগে আমাৰ শ্ৰমজীৱিৰ সংখ্যাও বাঢ়ি আহিব আৰু আহিছেও।

অদূৰ ভৱিষ্যতত আমাৰ ইয়াত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দলং হব, কাগজ তৈয়াৰী কৰা কল হব, অসমত তেল শোধনাগাৰ হব, ইত্যাদি নানা ধৰণৰ কাম হোৱাত আমি শিল্প প্ৰসাৰত আগ বাঢ়ি গৈছো। ইয়াৰ লগে লগে আজি অসমৰ শতকৰা ১০ জন চাহ বাগিছাৰ মজদুৰে আৰ্থিক ক্ষেত্ৰত বহুতো আগ বাঢ়িব। অৱশ্যে এক শ্ৰেণীৰ মজদুৰৰ যি অৱস্থা হৈছিল সেই বাগিছাৰ Management আৰু নিয়োগৰ ভাৰ চৰকাৰৰ অধীনলৈ অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে তেওলোকে সেই অৱস্থাৰ পৰা মুক্তি পাব। চৰকাৰে এই সিদ্ধান্ত লোৱা কাৰণে মই ধন্যবাদ দিছো।

আজি কিছুমান মালিকে ইচ্ছা কৰি বাগিছাবিলাক নষ্ট কৰিছে। ফলত মজদুৰ সকলৰ বৰ কষ্ট হৈছে। আচলতে সেই বাগিছা বিলাক Uneconomic নহয়, সেই বিলাক উঠাই দিয়াও বাঞ্ছনীয় নহয় কিন্তু সেই বাগিছা বিলাকৰ পৰিচালনাৰ ভাৰ মালিক সকলৰ হাতত এৰি দিয়া উচিত নহয়। এতিয়া চৰকাৰে পৰিচালনাৰ ভাৰ চৰকাৰৰ শাসনৰ অধীনলৈ আনিবলৈ চেষ্টা কৰাত মই ধন্যবাদ দিছো।

চাহকেই আনাৰ দেশৰ সম্পদ বুলি কোৱা হয়। চাহেই আনাৰ বিদেশী মুদ্রা অজৰ্জনৰ বৃহত্ত শিল্প। এই আপুৰুপীয়া শিল্পটো ক্ষয় হ'ব যদিহে একমাত্ৰ মালিক সকলৰ খানখোৱালীৰ কাৰণে। এনেটক যদি চলি থাকিবলৈ দিয়া হয় তেন্তে আনাৰ ৰাজ্যৰ ভবিষ্যৎ অন্ধকাৰ।

বহুতো বাগিছা বিদেশী মালিকৰ হাতৰ পৰা দেশী মালিকৰ হাতলৈ আহিছে। কিন্তু দেখা যায় দেশী মালিকে বাগিছাৰ উন্নতিৰ হকে কান কৰা নাই।

নই যোবহাটৰ এটা উদাহৰণ। দিও বৰটেকট বাগিছাখন আজি ৩ মাহ বন্ধ হৈ আছে।

হিচাবত দেখা যায় যে সেই বাগিছাখন কেতিয়াও Uneconomic নাছিল সদায় লাভেই হৈ আছিল। এবাৰত এতিয়াও ১৩ মন চাহ উৎপাদন কৰে। এতিয়া আজি ৩ মাহ একেবাৰেই বন্ধ হৈ আছে। এই বাগিছাত মেনেজাৰজনো নাই মালিকো নাই। বৰ্তমান আনাৰ সংগঠনৰ জৰিয়তে কামটো চলি আছে। আমি ডাল্লৰ এজন নিয়োগ কৰিছিলো মালিকে তেওক বাগিছাত সোমাবলৈ নিদিলে।

তাৰপিচত গোলাঘাটৰ ভগৱান বাগিছাৰ মালিকৰ দোষতেই তাৰ অবস্থা শোচনীয় হৈছে। প্রকৃততে সেইখন Uneconomic বাগিছা নহয়। মজদুৰে যোৱা ৩ সপ্তাহ বেতন পোৱা নাই।

শিবসাগৰৰ ৰজাবটী বাগিছা মালিকে অবহেলা কৰি নষ্ট কৰিছে। সেইদৰে শশ, হাজাৰ হাজাৰ শ্ৰমিক বিপদত পৰিছে। এনেটক দেশৰ অবস্থাই বা কিহব আৰু মজদুৰৰ অবস্থাই বা কিহব ?

এই সপ্তাহত লোকসভাত এই বিষয়ে উল্লেখ হৈছে। গতিকে দেখা যায় যে, এইবিলাক পৰিস্থিতি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ দৃষ্টিলৈ আহিছে। অসম পৰিষদতো এই বিষয়ে বিহিত আলোচনা কৰি এই বাগিছা বিলাকৰ এটা নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা যায়। এই বাগিছা বিলাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিলে তাৰ জৰিয়তে দেশৰ আৰু মজদুৰৰ উন্নতি হ'ব।

চৰকাৰে যি সিদ্ধান্ত কৰিছে সি বাগিছা বিলাক উঠাই দিয়াৰ কাৰণে নহয় মজদুৰ সকলৰ যাতে কষ্টৰ লাঘব হয় তাৰ কাৰণেহে।

Plantation Provident Fund Act আৰু **Appellate Tribunal Act.** এই পৰিষদত গৃহীত হৈছে সি অতি প্রশংসনীয়। এই **Provident Fund**ৰ ব্যবস্থাৰ দ্বাৰা আনাৰ মজদুৰ জনসাধাৰণৰ উন্নতি কৰাত সহায় কৰিব।

Appellate Tribunalৰ ৰায় অনুসাবে বাগান বিলাকত চাউল কটাৰ ক্ষতিপূৰণ বহুত মালিকে মজদুৰক দিয়া নাছিল। কিন্তু বৰ্তমান এই আইন উঠাই লোৱাত আনি সন্তোষ পাইছে। ইয়াৰ দ্বাৰা মজদুৰ সকলে সেই ক্ষতিপূৰণটো পাবলৈ সক্ষম হ'ব। নিদিয়া বাগিছা বোৰে দিব লাগিব।

বৰ পৰিতাপৰ কথা যে ১৯৫৮ চনলৈ আজি কেইবা বছৰো হল কিন্তু মই কেইটামান কথা কও যে ইমান বছৰৰ আগতে **Appellate Tribunal** আৰু **Industrial Tribunal** এ যি ৰায় দিছিল তাক বহুত বাগানে প্ৰয়োগ কৰা নাই। তাৰ কাৰণে কিছুমান মালিকক ৩০ টকাৰ পৰা ৫০ টকালৈ জৰিমনা

কৰা হৈছে। তথাপি বিশেষ কাম হোৱা নাই আৰু আগলৈ কিবা হব বুলিও কব নোৱাৰি। বনী বাগিছাক এই জৰিয়ত কৰিলে দিবলৈ কোনো টান নহয়।

চাহ বাগিছাবিলাক দুভাগত ভগাব পাৰি, দেশী আৰু বিদেশী। এভাগে এই Award পালন কৰা নিয়মটো নামে বুলি মই কব পাৰো।

কিন্তু আমাৰ দেশৰ শিল্পপতি সকলে যদি আইনমতে হোৱা আদালত আৰু এই সদনে প্ৰণয়ন কৰা আইন নামানে আৰু যদি আইনৰ মৰ্যাদা, দেশৰ গবৰ্ণমেণ্টৰ মৰ্যাদা আৰু ভাৰত চৰকাৰৰ মৰ্যাদা বক্ষা নকৰে তেনেহলে আজি এই সদনে আৰু অসম গবৰ্ণমেণ্ট নিশ্চয় তাৰ ব্যৱস্থা লবলৈ সাজু থাকিব লাগিব।

এই সম্বন্ধে মই কেইটামান award reference দিব খুজিছোঁ।

(1) No.12 of 1952, Narayanpur Tea Estate *versus* Shri D. Saikia, and Shri B. Saikia.

(2) No.8 of 1954, Narayanpur Tea Estate *versus* Shri N. Thakur.

(3) No.16 of 1955, Narayanpur Tea Estate *versus* Shri B. Sarma and five others.

(4) No. Cal. 66 of 1956, Alopuni Tea Estate *versus* Shri R. S. Tamuli.

(5) No. Cal. 296 of 1954, Annada Printing House *versus* Shri Indreswar Dutta.

(6) No. Cal. 297 of 1954 Darpan Press, Jorhat, Annada Printing House, *versus* Worksmen in general.

এই award কেইটাত যি ৰায় দিয়া হৈছে সেই ৰায় শিল্পপতি সকলে মানি লোৱা নাই। মই আশা কৰো যে আমাৰ গবৰ্ণমেণ্টে এই বিষয়ে এটা কঠোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব যাৰ ফলত দেশৰ আইন আৰু আদালতৰ মৰ্যাদা বক্ষা হয়।

Plantation Labour Act. ১৯৫২ চনতে ভাৰত চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিলে যদিও ১৯৫২ চনৰে পৰা ১৯৫৫ চনলৈকে এই Plantation Labour Act প্ৰয়োগ বন্ধ হৈ আছিল। শিল্পত সৰুট হোৱাৰ কাৰণে প্ৰয়োগ হোৱা নাছিল। কিন্তু এতিয়া প্ৰয়োগ ইমান লাহে লাহে আৰম্ভ হৈছে যে ইয়াৰ বিভিন্ন দফাবিলাক সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিব পৰা নাই। Plantation Labour Act ত আছে যে যদি কোনো বাগিছাৰ মালিকে ডাক্তৰী চিকিৎসা নিদিয়ৱে তেন্তে গবৰ্ণমেণ্টে নিজ খৰচত ডাক্তৰী চিকিৎসা দিব পাৰে আৰু গবৰ্ণমেণ্টে আইনৰ জৰিয়তে সেই টকা arrears of land revenue হিচাপে মালিকৰ পৰা আদায় কৰিব পাৰে। আজি বৰটেকটা বাগিছাত তেনেকুৱা ডাক্তৰী চিকিৎসা উঠাই লোৱা হৈছে। তেনেহলত যদি এই আইনৰ জৰিয়তে তাত একোজন ডাক্তৰ দিয়া নাযায় আৰু তাৰ খৰচ যদি গবৰ্ণমেণ্টে বহন নকৰে আৰু সেই খৰচ

মালিকৰ পৰা বাকী খাজানা হিচাপে আদায় নকৰে তেনেহলে এই পৰিষদৰ মৰ্য্যদা কেনেদৰে বক্ষা হব ?

বৰ সন্তোষৰ কথা যে বাগিছাৰ স্কুল বিলাকৰ পৰিচালনা আৰু পৰিদৰ্শনৰ ভাৰ গবৰ্ণমেণ্টৰ নিজৰ হাতলৈ আনিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে। এই আশা কৰা গবৰ্ণমেণ্টে অকল তাতেই সন্তুষ্ট নাথাকি বাগিছাৰ স্কুলৰ শিক্ষাৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব নিজৰ হাতলৈ আনিব।

ইয়াৰ বাহিৰেও বাগিছাত Canteen আদি দিয়াৰ ব্যৱস্থা Plantation Labour Act ত আছে যাতে দুপৰীয়া মজদুৰ সকলে পানৰ ওচৰতে কম পইচা দি খোৱা বস্তু কিনি খাব পাৰে। যাতে এই ব্যৱস্থা কাৰ্য্যত পৰিণত হব তাৰ বাবে যেন গবৰ্ণমেণ্টে চকু ৰাখে। Plantation Labour Act মতে বাগিছাত একোটা বাজহুৱা ঘৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে য'ত পদুনি সময়ত বাগিছাৰ মজদুৰ সকলে গোট খাব পাৰে আৰু বেয়া ব্যৱস্থাৰ আদিৰ পৰা আতৰত থাকিব পাৰে। ইয়াকে কৰিব পাৰিলে তেওঁ বিলাকৰ ভালেখিনি উন্নতি হব।

Plantation Labour ৰ ঘৰ বিলাকৰ specification ঠিক নাথাকিলে ঘৰ বিলাক সন্তোষ জনক হব নোৱাৰে। আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ যে শোৱা কোঠাৰ লগতে বাকনিঘৰ সজা হব। ইয়াৰ ফলত শোৱা ঘৰবিলাক অস্বাস্থ্যকৰ হৈ পৰে। যদি বাকনি ঘৰৰ পোৰা শোৱাপৰত সোমাবলৈ দিয়া হয় তেনেহলে মজদুৰ সকলৰ স্বাস্থ্যভালে থাকিব নোৱাৰে। কিছুমান বাগিছাত মজদুৰৰ নতুন ঘৰ সজাই নাই। তেওঁ বিলাকে বছৰি শতকৰা ৮ টা ঘৰ সজোৱাৰ যি Scheme দিয়া নাই। ১৯৫৫ চনৰে পৰা যদি শতকৰা ৮ টাকৈ ঘৰ সজাই গলহেতেন তেনেহলে বহুতো ভাল ঘৰ ইতিমধ্যে হলহেতেন। তাৰ নিমিত্তে গবৰ্ণমেণ্টে চোকা দৃষ্টি ৰাখিব বুলি আশা কৰিলো।

যোৱা বাজেট অধিবেশনত State Insurance Scheme আৰু Provident Fund ৰ সুবিধা দিয়াৰ প্ৰস্তাৱ এই সদনত গৃহীত হৈছিল। কিন্তু অন্যান্য শিল্পত নিয়োগকৰা শ্ৰমিক সকলৰ নিমিত্তে এই State Insurance Scheme আৰু Provident Fund ৰ ব্যৱস্থা অসম চৰকাৰে সম্পূৰ্ণাৰ্থ কৰা নাই আৰু বাজেট বক্তৃতাবে এই সম্পৰ্কে কোনো উল্লেখ কৰা নাই। এই সদনত গৃহীত হোৱা প্ৰস্তাৱৰ যথেষ্ট মৰ্য্যদা আছে বুলি মই ভাৱো। গবৰ্ণমেণ্টে এই বিষয়ত যিমান গুৰুত্ব দিব লাগে সিমান গুৰুত্ব দিয়া নাই। আজি সৰু সৰু কলকাৰখানাত নিযুক্ত হোৱা শ্ৰমিক সকলৰ স্বাস্থ্যৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা নাই, ডাক্তাৰী চিকিৎসাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। এই সদনত গৃহীত হোৱা প্ৰস্তাৱ মতে যদি State Insurance Scheme আৰু ডাক্তাৰী চিকিৎসাৰ সুযোগ দিব পৰা যায় তেনেহলে সৰু সৰু শিল্পত কাম কৰা শ্ৰমিক সকলৰ বহুত পৰিমাণে উন্নতি হব। তাৰ বাহিৰেও বাগিছাৰ শ্ৰমিক সকলৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা আৰু State Insurance Scheme ৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে নিজৰ হাতলৈ আনিব লাগে। অকল মালিকৰ হাতত এৰি দিব নালাগে। ইয়াকে কৰিব পাৰিলে অসমৰ বহুত পৰিমাণে উন্নতি হব। অসম চৰকাৰে আজি শ্ৰমিক সকলৰ কল্যাণ সাধনৰ নিমিত্তে বহুত খিনি আগ বাঢ়ি যাব পাৰে।

এতিয়া মালিকে সম্পূৰ্ণ খৰচ বহন কৰি বাগিছাত ডাক্তাৰী চিকিৎসা চলাই আছে। State Insurance ৰ যি টকা আজি অসমত থাকিব লাগিছিল সেই টকা অসমৰ বাহিৰলৈ গৈছে। অসমে State Insurance ৰ টকাৰ কোনো সহায় পোৱা নাই। যেতিয়ালৈকে আমাৰ অসম চৰকাৰে State Insurance

৭-৪২০০০

Scheme হাতত নলয় তেতিয়ালৈকে সেই টকা আনি ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ নাপাম আৰু সি বাহিবলৈ ওলাই গৈয়েই থাকিব। এই বিষয়ে মোৰ লগত ভাৰত চৰকাৰৰ এজন চৰকাৰী কৰ্মচাৰীৰ কথা বতৰা হৈছিল। তেখেতে কৈছিল যে অসমীয়া হিচাপে নহয় ভাৰতীয় হিচাপে অন্যান্য ঠাইৰ শ্ৰমিক সকলৰ নিমিত্তে এই টকা চান্দা হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। সেই চান্দা যদি আমাৰ নিজৰ শ্ৰমিক সকলৰ নিমিত্তে আনিব পাৰোঁ, তেনেহলে নিশ্চয় আমাৰ শ্ৰমিক সকলৰ মঙ্গল হব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা বাজেট অধিবেশনত এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কোৱা হৈছিল যে যিবিলাক শিল্পত ৫০ জনৰ বেচি শ্ৰমিক আছে তাত Provident Fund Scheme চালু কৰিব বুলি ভাৰত চৰকাৰে ঘোষণা কৰিছিল। যোৱা বাজেট অধিবেশনত অসমৰ শ্ৰম মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে অসম চৰকাৰে এই scheme সৰু সৰু কলকাৰখানা যেনে Press, Rice Mill, Oil Mill এই বিলাকত প্ৰয়োগ কৰিব খুজিছে। ভাৰত চৰকাৰ আৰু অসম চৰকাৰে ঘোষণা কৰা স্বত্বেও আজিলৈকে যিবিলাক শিল্পত ৫০ জনৰ ওপৰ শ্ৰমিকে কাম কৰে তাত Provident Fund Scheme প্ৰয়োগ কৰা হোৱা নাই। গতিকে মই আশা কৰো ভাৰত চৰকাৰে যি নীতি লৈছে আৰু অসম চৰকাৰে যি নীতি মানিলৈছে সেই নীতি সোনকালে প্ৰয়োগ কৰিব।

এই সদনৰ সদস্য সকলক জনাব খোজোঁ যে Employment Exchange বুলি ভাৰত চৰকাৰৰ এটা বিভাগ আছিল। ১৯৪৬ চনৰে পৰা এইটো অসম চৰকাৰৰ এটা বিভাগ হৈ পৰিছে। Employment Exchangeৰ উদ্দেশ্য হৈছে যিবিলাক মানুহ নিয়োগ কৰা হয় সেই বিলাক Employment Exchangeএ অনুমোদন কৰি দিব আৰু কৰ্ত্তা সকলে নিয়োগ কৰিব। আজি দেশত নানা বৰকম কলকাৰখানা, ডিগবৈৰ তেলৰ কাৰখানা, চাহ বাগিছা আদিৰ নিয়োগ কৰ্ত্তা সকল আছে.....

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 A. M. on Saturday, the 22nd March, 1955.

SHILLONG:

R. N. BARUA,

The 20th May, 1959.

Secretary, Legislative Assembly,
Assam.